ANUL IX — Nr. 32

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcția: 3.31.13 | Administ. 3.31.09
Secret. 3.31.10 | Publicitate și abonamente 3.31.09
Redacția 3.31.14 | Depozitari 3.31.24
Sport 3.31.14 | Tipografia 4.81.48
Provincia 3.31.10
Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

8 PAGINI 3 LEI

Miercuri 11 Decembrie 1940

ABONAMENTE:
IN ȚARĂ: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituții de stat și particulare 2.000
IN STRĂINĂTATE: In raport cu tariful poștal și valuta.

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr 5. Taxa de franc. plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

10 Decemvrie 1940

de PAVEL COSTIN DELEANU

De ziua primului 10 Decemvrie pe care-l trăim sub regim legionar să ni se îngădue, căci vremurile învălmășite o cer așa, nu o sărbătorească revărsare de suflet destins după victorie, ci o sforțare de strictă înțelegere istorico-socială a epocalelor frământări ce se leagă de această dată de foc a Revoluției românești.

Indată după pierduta victorie a anului 1917, față de înzecirea, și cantitativă dar și calitativă, a elementelor alogene înglobate odată cu alipirea țărilor istorice românești, s'a pus acut problema dominării acestor elemente, în imensa lor majoritate orășenești prin masele noastre etnice.

Selecția în cadrul sistemului democratic nu putea fi alta decât „acordarea" dreptului de vot direct lumii țărănești.

După cum era de așteptat, adeziunea maselor țărănești a fost impresionantă ca atare prin formația partidului poporului, însă rezultatul politic al primei guvernări a fost catastrofic. Incepând din parlament, elementele alogene, în frunte cu ovreimea, se substitue integral voinței electorale a poporului anulând total orice încercare de reală reprezentare.

A doua formație, care consideră țărănimea drept clasă socială asemenea celei burgheze sau celei a muncitorilor industriali, pleacă pe aceiași cale fără întoarcere.

Insăși încercarea naționalistă în cadrele sistemului parlamentar avea să falimenteze complet și precipitat.

Incadrarea maselor etnice tale quale, ca mase rustice, sătești, material etnic brut, nu a fost până la urmă decât o acoperire politică a elementului străin, de origine iudeo-fanariotă, în mâinile căruia masa etnică își depunea direct voința ei primar-revoluționară.

Acoperirea aritmetică, formală a necesităților sufragiului nu putea însemna și o reală pondere politică.

Dar istoria prevede totdeauna căi salvatoare pentru neamurile chemate. Statul și societatea aveau nevoie totodată de cadre masive în toate planurile de manifestare, spre a umple golurile lăsate de războiu în vechiul regat, fie de moartea naturală, fie pe câmpurile de bătaie, cât și pe cele lăsate de fostele cadre ale imperiilor austro-ungar sau rus. Iată marea conjunctură istorică pe care o viguroasă etnicitate nu putea s'o lase nefolosită.

Aici avea să se verifice chemarea sau nechemarea la istorie a unei mari rădăcini populare, a unei puternice, aboriginare rasse. Și s'a verificat complet.

In loc să se mulțumească a face carieră burgheză, așa cum li se oferea din plin, tinerele contingente intrate în orașe nu se răspândesc în mediul citadin, nu se încadrează vieții orășenești, ci se concentrează în toate orașele universitare și izbucnesc în răsmerița anului 1922.

Iși găsesc imediat în chip minunat șefi, în fruntea conducătorilor ridicându-se exponent al tuturor, peste toate primejdiile de desbinare ce pândesc cu o mie de guri marile ridicări istorice, ardeleanul Ion Moța, care exprimă integral, geniul etnic, tumultul apelor revărsate peste zăgazurile lumii veacului XIX.

Caracterul providențial al istoriei românești se arată însă din nou și deplin prin întâlnirea omului central reprezentativ, simbolic, al răsmeriții anului 1922, cu organizatorul și conducătorul predestinat, Căpitanul.

De aici înainte timpul n'a făcut decât să desăvârșească îmbinarea Organizației cu Mișcarea, a Educatorului cu Plămada.

Legiunea, care apare în 1927, nu face decât să preia și să călească în șirul neostoit al luptelor legionare ceea ce răsmerița, care ține de data asta în orașe ani în șir, i-a pus la dispoziție.

Și până la acel binecuvântat an 1922, rădăcina etnică își dădea decenal răscoalele ei. Ele însă se petreceau în lumea satelor, unde erau totdeauna înăbușite înainte de a fi putut pătrunde în lăuntrul leagănelor străinismului, a enclavelor alogene.

De data aceasta însă, pătrunzând aci masiv, și anume prin valurile neîncetate ale tinerelor viitoare elite cărturărești, etnicul a putut începe și duce un războiu necurmat timp de 18 ani, unitar pe întreaga țară, până la biruința politică.

Aceasta, și numai această mare forță de proporții istorice, a rădăcinei noastre etnice, care în actuala epocă a istoriei, când numai adâncimea energiei etnice decide de soarta popoarelor, este faptul primordial.

Dar mai arată încă un lucru: actualitatea structurală a rassei și nației noastre în epoca totalitarismului integral.

Odată ajunse la deplină actualitate social-politică, adică la regimul legionar, printr'o evoluție unitară și puternică, în care și-au impus dinlăuntru voința față de o lume ce trebuia să dispară istoricește, valurile etnice urmează a-și califica potențele, a-și organiza productiv valorile, a rodi în istorie.

Trecătoarele accidente de suprafață vor fi remediate sigur de naturala forță de expansiune pe care ca nici una alta, structura totalitară, în mănunchiu și în focar, o are.

Căminele studențești

Ultima hotărîre a guvernului, de a ridica locașuri studenților, umple de sinceră bucurie inimile celor ce au trecut prin viața universitară, căci Căminele studențești au fost în trecut plaga vieții academice.

Case vechi pe cale de dărâmare și pe cari proprietarii nu le mai puteau închiria nimănui, erau arendate de arhoriții cluburilor politice ca să adăpostească tineretul universitar al țării. Umede, pline de insecte, cu lemne care veneau după ce trecea iarna, erau adevărate pepiniere pentru bacilul lui Koch. Mizeria morală era încă și mai crudă, căci cel ce vroia să beneficieze și el de pat cald, trebuia să-și plece spinarea la toți antreprenorii vieții politice. Și astfel, „civis academicus" își începea noua viață, în școala celei mai abjecte umilinți.

Cu foarte mici excepții — cele particulare în deosebi — căminul studențesc nu a fost un „cămin", în care studentul să se simtă ca în familie, în care să se cultive camaraderia, caracterul și simțul deminității personale.

Dela războiu, problema aceasta era deschisă; oficialitatea n'a rezolvat-o niciodată. Și atunci s'a văzut minunea că înșiși studenții au purces la zidirea „Casei lor". Sub comanda Căpitanului, prima tabără legionară face cărămida și zidește Căminul de la Râpa Galbenă din Iași. Se găseau milioane pentru orice. Pentru studențime erau suficiente beciurile poliției.

Pilda Căpitanului nu a zguduit de loc conștiințele conducătorilor, și nici pomeneală de ea nu s'a făcut; era o permanentă mustrare pentru ei. De aceia când în 1935 — la punerea pietrei fundamentale la Casa studenților — președintele U. N. S. C. R. martirul legionar, Gh. Furdui, a avut curajul să arate unei oficialități de paradă, pe adevăratul inițiator al ridicării de cămine proprii pentru studenți, pe Căpitan, această oficialitate a răspuns prin trimiterea tuturor studenților participanți la Consiliul de războiu.

De aceia măsura guvernului legionar reprezintă o mare reparație morală dată celui care din prima clipă și cu mijloace proprii, a rezolvat problema, Căpitanului. E gândul tinereții lui, turnat în faptă legionară! Dar este în acelaș timp în gândul acesta și o obligație testamentară pentru studenți: să facă din căminurile în cari generația lui nu și-a putut odihni vremelnicul lui, catedrala spiritualității legionare. O școală a muncii, a demnității, a iubirii de neam și lege și a tuturor virtuților pe cari Legiunea le-a cules de pe mormintele celor bravi.

G. Ungureanu

NICADORII

10 Decemvrie

1922 — 1940

de I. G. DIMITRIU

Sunt fericit că mă număr printre aceia care s'au adăpostit sub steagul studențesc dela 1922, fiindcă sub el am rămas până astăzi. Acelaș steag al tinereții, deci al vieții, și al amintirilor scumpe și sfinte.

Este greu să poți spune că s'a ales cu premeditare ziua aceasta spre a fi ziua suferințelor tinerelor generații.

Eu o socot, mai curând, ca pe o zi istorică ce s'a născut, imperios, în mod spontan și fericit pentru Țara noastră. Acel 10 Decemvrie 1922, cu șarjă împotriva noastră, cu slobozire de focuri, cu cordoane puternice de poliție, jandarmi și armată, cu devastări inerente momentului, cu cuvântări înflăcărate ale unor tineri sinceri sau nesinceri, toate acestea sunt doar un efect sigur al altor cauze ce zac în străfundul sufletesc al unui neam.

Jignit în demnitatea lui prădat în comorile lui sufletești și trupești, pământul și doliul lui trebuia să sbucnească năvalnic.

Ardealul, cu Clujul neamului nostru, a dat tonul mântuirii. Ardealul a împins Bucureștiul înstrăinat și masonizat spre purificare.

Suferința neamului s'a sfârșit. Cupa veninoasă se varsă. Crapă. Un curent electric aleargă prin lume și o trezește la vieață, la reînoire.

Tinerimea lasă cartea și condeiul și-și încinge spada și flinta străbună.

Sunt clipe mari. Momente de luptă care ne strivesc sub greutatea lor. Nu ne dăm seama de marea lor importanță. Mulți dintre noi le consideră ca pe niște jucării cari trebuesc stricate din... joacă.

A te juca cu voința și suferința unui popor e greu lucru. Te ridică spre culmi ca să te prăbușești apoi, în cazul când înșeli acel popor.

Este greșit să credem că numai chestiunea cadavrelor jidovești de la facultatea de medicină din Cluj și București a dictat 10 Decemvrie. Totală greșeală.

Aceasta zi este intrată în istorie tocmai prin acea revărsare de sentimente clocotitoare care nu au mai respectat albia valurilor.

I-a fost dat unei generații să înceapă lupta și să îndure greutăți mari pentru ca să învingă.

Unii au mers pe linia vieții neamului românesc, alții „cuminți" și-au ales drumul lașității.

Unii vor trăi deapururi în istorie, creând istoria cu sângele lor sfânt, alții vor purta pe umeri blestemele de trădători și nemernici.

10 Decemvrie, ziua mobilizării tineretului românesc

Ziua de 10 Decemvrie 1922, prin sângele care s'a vărsat pe străzile orașelor universitare, pufuite cu puțină zăpadă, începe seria mormintelor și jertfelor noastre.

N'am bănuit că va fi ziua suferințelor, a biruinții și a tineretului.

N'am crezut că ecoul tulnicului moțesc va răsuna în sufletele noastre, ale tuturor.

Ce jalnic a sunat, dar și ce mândru. Luptă pentru credință și drag de țară, ca în vremea lui Ștefan.

Tineretul din toate orașele universitare a venit în metropolă să se consfătuiască pentru biruința mișcării naționale.

Este de admirat tocmai această perfectă svâcnire sufletească a tuturor, deși de scurtă intensitate a unora.

Cadavrele jidovilor și „numerus clausus" au fost cerințe materiale, liberarea României din ghiarele hidrei judaice, este idealul crucial spre care năzuiau unii.

Nu este de mirare că unii dintre luptători n'au văzut prea departe și s'au mulțumit cu mici realizări materiale de moment, cari le-au surâs în timp.

Dar trebue să ne umple sufletul de mândrie că unul dintre cei mai mareți feciori ai acestui neam, apariție milenară într'o istorie, a văzut în veacuri — Căpitanul.

10 Decemvrie este ziua mobilizării tineretului românesc pentru ca să ia poziție contra marelui dușman.

Și de-aci vor veni clipe de tristețe — eroism — luptă—morminte. Puțini vor urca muntele suferinții, mulți vor fi sfâșiați de jivinele pădurii sau se vor cufunda în mlaștina desnădejdii.

Clujul și Iașul au dat tonul luptei. Bucureștiul greoiu s'a mișcat apatic din trândăvia lui judaizată. Somn greu și bolnăvicios. Trândăvia nu poate înțelege imediat vrednicia și energia.

Clujul suferințelor Ardealului, Iașul demnității Neamului au împins în luptă Bucureștiul puhav de

(Continuare în pag. 4-a)

10 Decemvrie 1922

de CONST. PAPANACE

Este baza de plecare a unei întregi generații pentru crâncena luptă a biruinței legionare. S'a zămislit și a isbucnit din adâncurile instinctului național, rămas nealterat de curentele disolvante de după războiu.

Pentru politicieni, profitori ai războiului, cari împreună cu patronii lor jidani se năpusteau să prade Țara întregită cu atâtea jertfe, păreau fără sens lozincele formulate de studențimea română la 10 Decemvrie.

Alterată profund în structura ei morală și intoxicată de narcoticele umanitariste iudaice, pătura noastră conducătoare de atunci își pierduse simțul realității românești.

Antenele generației tinere, însă, eșită din straturile românești de pretutindeni, intuiau primejdia de moarte ce o prezenta virusul iudaic infiltrat și inclus în noile granițe.

De aceia această generație a reacționat ca un singur om.

In contrast cu decadența păturei noastre conducătoare iudeo-levantine, această reacțiune a tineretului român este simptomul cel mai elocvent al sănătății morale a neamului nostru. Este singurul tineret din Europa și chiar din lume cari în anii de după războiu, nu s'a lăsat amețit de narcoticele perfide ale iudaismului.

Și pentru vina aceasta s'a hotărît răstignirea lui. De atunci începe urcușul spre Golgotha.

Fiecare 10 Decemvrie era un popas de strigare în pustiul politicianist al durerilor și năzuințelor neamului românesc.

Mai târziu, când prigoana s'a căinit și sângele nevinovat al tineretului român a început să curgă, 10 Decemvrie a devenit un popas pentru numărarea și pomenirea camarazilor căzuți în luptă.

Zece Decemvrie este început de veac nou, gama suferinței unei întregi generații și treptele Golgothei acestei generații care au adus la răstignirea Căpitanului său.

Dar prin această răstignire, neamul românesc și-a deschis drumul spre înviere.

10 Decemvrie 1940 este primul popas pe acest nou drum orientat de brațele miilor de cruci ale martirilor noștri.

Și studențimea de astăzi ca și cea de mâine va înțelege sensul adânc al acestei sfinte orientări!

Un vechiu și un nou 10 Decemvrie

de CRIȘU AXENTE

Semnificația adâncă a faptelor în istorie deabia mai târziu se poate desprinde.

Și oamenii dacă fac Istoria, sunt într'un fel la rândul lor expresia conștientă în cei aleși, oarbă în cei mai mulți, a unor necesități de prefacere istorică.

Când evenimentul istoric este dominat de o atitudine spirituală, atunci el nu mai este o schimbare de conjunctură ci ia proporțiile unui ciclu. Cum a fost Antichitatea, Evul Mediu, și Renașterea.

Așa a fost și 10 Decemvrie 1922.

El a fost semnificativ întâiu pe plan național.

România întregită teritorialicește își căuta un suflet nou, pentru a-și continua istoria, pentru a-și da o rațiune de a fi. Căci statul până la urmă nu este mare lucru, dacă nu are conștiința unei misiuni istorice. Adâncul de împlinire proprie al popoarelor a dat și poporului românesc această mare intrare de scenă.

Iar oamenii care au promovat-o erau expresia istorică a unor forțe adânci ce se voiau închegate.

După o împlinire geografico-statală, 10 Decemvrie 1922 a fost isbucnirea firească a unui nou drum în România ca și în Europa.

Acest drum a pecetluit ca o caracteristică toată evoluția politică a secolului XX, așa după cum Revoluția franceză a fost semnalul democrațiilor.

10 Decemvrie are deci și o semnificație europeană. El nu-i o forță izolată. Fenomenul a apărut deodată în mai multe părți ale Europei. Căci împrejurul acelorași ani, Fascismul se închega în Italia, Național-Socialismul în Germania.

Fără să știe unii de alții, conduși spontan și aparent numai de motive naționale.

Aci e semnul adânc. E semnul schimbării epocii istorice.

Cine a dat semnalul?

Firește națiunile cele mai viguroase.

Și aceasta ne dă dreptul la mari nădejdi.

Număr Festiv — Număr

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGANUL STUDENȚIMEI ROMÂNE DIN INTREAGA ȚARĂ

UN CUMPLIT ȘI SFÂNT ANGAJAMENT

DINTRE MARTIRII NOȘTRI

CASAȚIA S'A PRONUNȚAT

O pagină din istoria studențimii — 10 Decembrie 1923.

CULTURA

Calendar Legionar

10 Decembrie 1940

1922: Prima mişcare naţionalistă studenţească unde întreaga suflare tinerească studioasă îşi depune ca omagiu, sufletul.

Zi, în care a curs sânge studenţesc, înflorind zăpada cernută uşor pe străzile Capitalei.

1925: Moartea prin martiraj a studentului Gh. Manoliu

Pentru prima oară se introduce armata în universitate de rectorul Pangrati, străin şi mason.

1928: La Bucureşti unde participă Căpitanul, Tr. Cotigă, Andrei Ionescu, Pr. Edineţi, etc., se oficiază un parastas pentru studenţii morţi în războiu şi în timpul mişcărilor naţionaliste.

La Cluj, Oct. Stâncă, face istoricul mişcărilor studenţeşti şi ovaţionează pe Căpitan şi Moţa.

1928: Bătrânul profesor naţionalist Găvănescul primeşte, în genunchi săculeţul cu pământ, legionar, adunat de camarazi din locurile unde vitejia neamului a păstrat neştirbită demnitatea istoriei.

1929: Prof. Tr. Brăileanu şi Tudose Popescu vorbesc la Cernăuţi.

1930: Intrunire la Gutenberg. Traian Cotigă şi Ion Belgea vorbesc studenţimii. Ultimul arată însemnătatea anului 1922, evidenţiind şi personalitatea Căpitanului şi a lui Moţa. Niculae Totu aminteşte despre cavalerul general Tarnovski mort în credinţă legionară.

Momentele solemne sunt pângărite de chestorul Botez şi colonelii de jandarmi Călătorescu şi Zamfirescu, tustrei, maeştri ai brutalităţii.

Suflete uscate, nu pot pricepe nicidecum nu numai zvâcnirea vieţii studenţeşti, cu tot eroismul ei de veacuri la toate popoarele, dar măcar rostul unui tineret conştient de sarcina ce-i va îngreuna spatele în câţiva ani.

Nefericiţii robi ai banilor jidoveşti, ai masoneriei şi ai unor miniştri de tristă memorie.

1932: Se înfiinţează cel dintâiu grad legionar, prin ordin de zi, pentru jertfă, muncă, eroism, credinţă, capacitate şi vechime conferit lui Ion Banea, Ion Belgea, Ion Blănaru, pr. Ion Dumitrescu, Andrei Ionescu, Victor Silighi, M. Stoicescu, N. Totu, Tr. Cotigă şi Tănase Antohi.

1934: Pr. Georgescu-Edineţi, vorbeşte despre mişcarea studenţească şi-i arată rostul în viaţa românească: credinţă şi iubirea de ţară.

Tr. Cotigă vorbeşte la Mormântul Eroului Necunoscut.

1934: Jurământ rostit pentru anii cari vor veni şi generaţiile ce se vor înşira.

„Jurăm că nu vom uita niciodată ororile şi crimile săvârşite de partidul liberal, călău al tinerimii româneşti şi al neamului".

1935: Slujbă mică la bis. Sf. Anton oficiată de păr. Georgescu-Edineţi.

1937: Rectoratul interzice cu străşnicie sărbătorirea zilei.

Autoritatea şi guvernul fac poftele hrubelor masonice.

Crişu Axente protestează şi raportează actele abuzo.

S'a deschis primul magazin legionar de stofe, încălţăminte şi mărunţişuri la Gutenberg.

1937: Pr. Georgescu-Edineţi arată sensul mişcării din 1922 pentru păstrarea credinţei şi afirmarea naţionalismului deplin împotriva jidanilor şi corupţiei.

La Iaşi se fac rugăciuni pentru însănătoşirea prof. C. Şumuleanu. S'a cântat imnul legionarilor căzuţi.

La Cluj, vorbeşte prof. Dan Rădulescu şi I. Zelea Codreanu.

In jud. Mehedinţi se dezlănţue o teroare împotriva legionarilor.

Aceştia sunt bătuţi şi arestaţi fără nici o vină.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Studenţii

Mereu pe crucea idealurilor şi-a frânt carnea, sângerând, tineretul nostru universitar. Studentul nu-şi are formate sisteme. La marile adevăruri ajunge însă printr'o intuiţie care niciodată nu poate da greş. Sufletul lui este curat. Grozăvia murdăriilor este străină şi toată simţirea sa respiră cu nesaţ istoria. In locul propriului trup privirile se lărgesc şi cuprind ţara. In locul materiei, pământului, dorurile fierbinţi se caţără buzele pe treptele Cerului. In locul zvârcolirilor după căpătuială avem la el un obositor zbucium după sfinţenie prin dăruire de sine.

Din pricina aceasta a tresărit şi a ripostat. Se pierdea o ţară. Toţi o jefuiau. Dela culmile pe care a călcat Horia, Avram Iancu, Tudor Vladimirescu până la conducătorii noştri de după războiu era prăpastie mare. Literatura iudaică învenina destrămând spiritualitatea românească. Indrăgostiţii lutului jăcmăneau averile. Un lenevos orientalism ne-a distrus sensibilitatea prin care am fi putut înregistra dezastrul. Ne-a tocit nervii.

Dar neamurile care nu sunt lipsite complect de vitalitate reacţionează puternic prăbuşind balaurul răului. Se smulcește din mlaştina păcatelor şi saltă pe malul stâncos al spiritului. Neamul vorbeşte. Dă mesagii aleşilor. Prin ei se scutură dezrobindu-se. La noi şi-a ales pe studenţi.

Era într'o zi de toamnă. Zi posomorâtă din care au ţâşnit primele raze. Pretutindeni, la Iaşi, la Cernăuţi, la Bucureşti. Neconduse de nimeni s'au răzvrătit mulţimele de studenţi. Ziua de 10 Decemvrie 1922, simbolul luptelor care aveau să înceapă. Dela această zi mereu într'o tensiune formidabilă aflatu-s'a neamul. Mereu au zornăit cătuşele şi grelele lanţuri. Mereu au sărutat buzele mormântului eroii. Dar din jertfa lor s'au adăpat tinere vlăstare. Din sângele lor care a îngrăşat brazda, vânjos se ridică stejarul afirmării româneşti.

In această mare luptă, studenţii nu s'au desminţit niciodată. Nu s'au furişat din calea morţii. Aprii cavaleri ai ascetismului, ai unui stil de viaţă dur, spartan, de tabără sau luptă, au fost totdeauna în frunte. Hotărâţi. Conştienţi de sarcinile care le cădeau pe umere. Conştienţi de steaua care-i urmărea la fie-ce pas. Căsătoria cu moartea devine realitate de o frumuseţe orbitoare. Ca în „Mioriţa" cerul morţii este înstelat. Plin de verdeaţă. Plin de lumină. Luceferii îi mângâie. Dincolo de spaţiul nostru strâmt începe doar veşnicia vieţii. Şi preţul cu care intri în ea sunt marile înfrângeri personale care sunt cu atât mai înalte cu cât dispărem mai mult în ideal.

Şi câţi n'au murit. Presărată-i ţara de cruci care amintesc ne-aduc că acolo zace un camarad student, căzut ca o lacrimă de sânge. Au avut doar timp să cadă din 1922 şi până în anul acesta. Inchisorile şi-au deschis larg uşile. Negrele închisori prin unghețele cărora lung şi neoprit de nimeni, ca în ţara lui, şuera pustiul. Umezeli de plumb au măcinat sănătatea pătrunzând până în măduva oaselor, frig îngrozitor a zguduit trupul zbuciat de foame; pe ochi se aşternea din ce în ce mai mult ceaţa depărtării care şterge contururi şi pierde sufletul în nemărginiri. Prin geamul zăbrelit ziua arunca zgârcit câte o rază sărbădă. Pe pereţi păianjenii urâcioşi întindeau lungi funii ca să se urce pe ele. Prieteni. Poate că singurii.

Dar nu numai închisorile. In grozave prigoane au căzut ucişi, strângând puternic la piept troiţe. Au fost aruncaţi în şanţuri. Carnea rănită le-a fost pângărită de murdăria braţelor vândute. Pe rumenii obraji pe care zburdau zorile a fost tras zăvorul pământului. Au crezut că în felul acesta vor doborî primăveri de credinţă; că vor săpa la temelia idealurilor; că vor înăbuşi biruinţa în sânge. S'au înşelat.

Linia pe care o urmează legionarul în viaţă este tocmai descătuşarea de pământ şi reînvierea în eternitate. Puterea jertfei desrobeşte inimi din ghiarele păcatului. Nimicirea teluricului este soţia sub care s'a săvârşit biruinţa legionară. Şi tocmai studenţii au fost vizionarii noului drum pe care trebuia să păşim.

Fără să vreau, gândul aleargă spre Cernăuţi, oraşul pe unde a trecut în haine mai mult de haiduc decât studenţeşti Tudose Popescu.

Cernăuţii, în care se înrădăcinase o adevărată viaţă universitară, înflorind sub impulsul vechilor tradiţii. Şi cuprins de evlavie vreau să desprind pe doi studenţi, aspri, ca numele lor: Jitaru Spiridon şi Gherman Aurel. Au intrat la închisoare în toamna lui 38 împreună cu ceilalţi studenţi. In total 70. Ei însă singuri au fost miruiţi de moarte. Chiuind s'au aruncat în vâltoarea luptei după cum spune cântecul celor 70:

Cu fruntea îmbrobodită în victorii
Cu sufletul transfigurat de cânt,
Eşit-au legionarii din istorii
Să-şi spună răspicatul lor cuvânt.

Din mândra Bucovină îmbrăcată
Cu baldachin de cetină şi flori,
Ne-am trâmbiţat credinţă 'nviforată
Spre alte zări de vis, spre alte zori.

Ca să sfărmăm mucnitele zăbrele
Să despicăm cortinele de nori
Incins-am luptă cu tăiuş de stele
Şi am intrat zâmbind în închisori.

Azi temniţe de frig ne încovoaie
Dar sufletul ţâşneşte uragan
Să 'ncângă munţi, crunt piscuri să
[îndoaie
S'aducă vremuri verzi cu noul an

Nu le-a păsat de viaţă. In ziua care simbolizează întreaga suferinţă legionară, deavalma cu ceilalţi studenţi căzuţi, răspund şi doi studenţi dela Universitatea din Cernăuţi un puternic: Prezent.

Teodor Iliuţ

Nu cunosc jertfă fără rod

Eu nu prea cunosc, în istorie, jertfă fără rod.

Porunca generaţiei noastre este să trăim o tensiune extremă, o tensiune excepţională de viaţă, o hiperesforţare de voinţă şi de energie, spre a creea o nouă tradiţie de existenţă românească şi a înălţa acest Neam la rangul de mare putere în Europa.

Cu violenţă şi cu extremism să ne înfăptuim menirea de a ridica Naţiunea românească în rândul raselor stăpânitoare.

Altminteri, în mijlocul unei lumi reînnoite, zilele noastre se vor perinda ca acelea ale unei generaţiuni de paznici de ruine.

Şi crezul nostru nu va încinge şi Naţia românească va lâncezi şi nemernicia noastră.

Iar urmaşilor noştri le vom lăsa o moştenire pe care o vor blesteme, deoarece vor îndura umilinţele amare sortite unei naţii inferioare.

(Din raportul prezentat Congresului General Studenţesc dela Craiova, Aprilie 1933)

ALEXANDRU CANTACUZINO

AXA

PUBLICATIE BILUNARA POLITICA ARTISTICA SI LITERARA

GARDA DE FIER LA POSTUL DE ONOARE

CRANII DE LEMN...

de ION I. MOŢA

„O pagină istorică a tribunei de luptă şi doctrină Legionară, „AXA", 7 Decembrie 1933

Cartea şi studentul

Problema *cartea şi studentul* sau *tineretul şi cartea* în aparenţă parcă s'ar putea lăsa la o parte, dar în realitate ea trebue pusă cu toată seriozitatea. Imi aduc şi acum aminte de acuza care ni se aducea înainte de prigoană, că am neglijat cartea. Imi reamintesc chiar numele unuia — ce dă târcoale să intre în Legiune — care mi-a spus'o. Vorba aceasta se repeta des pe atunci: studenţii la carte. Aşa ne învăţau iudeo-democraţii. Ca şi când Legiunea n'ar avea cultul bunurilor spirituale; ca şi când ea însăşi n'ar fi întâi de toate profund spirituală. Ni se aducea în faţă numele unuia „care nu şi-a luat examene", dar fără să amitească de *Furdui*, cu acea cultură şi scânteiere de minte, care a uimit pe toţi aceia ce l-au cunoscut.

Cartea şi studentul este o problemă, dar nu pentru că ea ar fi fost neglijată, ci *pentru că este de cunoscut o tehnică a cititului.*

Marii maeştri ai culturii au ştiut să citească şi din acest motiv au putut să ne ofere opere de sinteză. Cine nu ştie să citească, rămâne un diletant: ştie de toate, dar nu va fi în stare niciodată să facă ceva.

Studentul legionar are dată porunca Căpitanului. O cultură românească. Dar pentru ca s'o realizeze el trebue să parcurgă drumul lung al pregătirii. Şi ea se face prin citit. Este imposibil ca un tânăr să nu fi întrevăzut unde ar putea să aducă maximum de contribuţie. Intr'acolo trebue să se străduiască. A avea talent, fără să munceşti pentru a şti toată contribuţia altora, înseamnează să baţi drumuri bătute. Talentul îţi este un bun dat dela natură, pe când cunoştinţele sunt fructul muncei tale. Studentul legionar are cultul muncei, de aceea el va munci, iar la sfârşitul anilor de facultate, îşi va putea lua locul alături de colegii săi de preocupări.

Formarea unei culturi generale presupune, este adevărat, o preocupare multiplă. Dar timpul unei asemenea preocupări trebue să fie limitat. Nimeni nu te va scuza mâine când ţi se va cere un lucru, pentru că tu te-ai ocupat cu altceva.

Poezia sau proza, precum şi speculaţia, încântă sau avântă. Nu numai de poezie, proză sau metafizică are nevoie un neam. Ele se vor face de cei dotaţi, iar noi să ne îndreptăm spre ce ne pricepem. Iată o mare revoluţie spirituală în sânul revoluţiei legionare: *orientarea voluntară*. Invăţământul nostru superior este îmbâcsit de oameni lipsiţi de talent, pentru că nu au apucat calea unei chemări, ci alţii i-au împins dela spate: nu ei au prezentat lucrările convingătoare, ci autoritatea potentatului cutare i-a impus.

Totuşi există o muncă pe care poate s'o facă orice student. Munca pentru cunoaşterea ţării: strigătura auzită la horă sau basmul spus de bunic; cântecele şi doinele; tradiţia înmormântării şi a nunţii, atâtea şi atâtea obiceie, nu se ştiu: le ştie cel mult satul vecin sau, hai să zicem, întregul judeţ; dar nu le ştie celălalt judeţ, ţara. Deci adună-le. Scrie-le pe o bucată de hârtie aşa cum le auzi; notează dela cine le-ai auzit şi cu ce ocazie; fă pachetele de notări de acestea şi păstrează-le; păstrează-le, fiindcă odată şi odată vei auzi că vreun zelos se interesează de ele: un camarad al tău de cuib îndrăgostit umblă setos după ele.

Ordonându-ne eforturile, zidim o cultură. Cu bizuinţă pe studenţi. Dacă dela studenţi s'a început lupta pentru realizarea Statului politic Legionar, sub porunca Căpitanului trebue realizată şi cultura acestui Stat. Cu cât va fi mai repede, cu atât mai bine; cu cât va fi mai adâncă, cu atât este mai de dorit. Şi studenţii trebue să fie prezenţi.

Florea Florescu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Omul nou

„...piatra unghiulară dela care porneşte Legiunea este omul, nu programul politic. Reforma omului, nu reforma programelor politice... Poporul român, în aceste zile ale lui, nu are nevoie de un mare om politic, aşa cum greşit se crede, ci de un mare educator şi conducător, care să biruiască puterile răului şi să sdrobească tagma celor răi". (Pentru Legionari, pagina 286).

★

„Din această şcoală legionară va trebui să iasă un om nou, un om cu calităţi de erou. Un uriaş în mijlocul istoriei noastre, care să lupte şi să biruiască împotriva tuturor duşmanilor Patriei, lupta sa şi biruinţa sa trebuind să se prelungească şi dincolo asupra inamicilor nevăzuţi, asupra puterilor răului. Tot ce-şi poate imagina mintea noastră mai frumos ca suflet, tot ce poate rodi rasa noastră mai mândru, mai înalt, mai drept, mai puternic, mai înţelept, mai curat, mai muncitor şi mai viteaz, iată ce trebue să ne dea şcoala legionară. Un om, în care să fie desvoltate, până la maximum, toate posibilităţile de mărire omenească ce se află sădite de Dumnezeu în sângele neamului nostru". (Pentru Legionari, pagina 288).

★

„Pentru Mişcarea legionară, ţelul final al neamului este viaţa? Dacă este viaţa, atunci nu interesează mijloacele pe care neamurile le întrebuinţează spre a şi-o asigura. Toate sunt bune, chiar şi cele mai rele. Se pune deci problema, după ce se conduc naţiunile în raport cu alte naţiuni? După animalul din ele? După tigrul din ele? După legea peştilor din mare sau a fiarelor din pădure? Ţelul final nu este viaţa. Ci învierea. Acest moment final, învierea din morţi, este ţelul cel mai înalt şi mai sublim către care se poate înălţa un neam. (Pentru Legionari, pagina 397, 398).

CORNELIU ZELEA CODREANU

Alcazarul

Jose Maria Peman

Se va dărâma dar nu se va desminţi.
MAURICE BARRES

Răsună tristul şi întunecatul strigăt al profeţiei
Ameninţând lumii, că Fiara spurcată, oarbă de ochi
Şi cu coadă de smeu, sedea-va într'o zi de satanică urgie
Pe scaunul înalt al Bisericii Spaniole.

„Biserica aceasta nă promite speranţa"
Fu dura sentinţă. Iar de atunci fără pace
Se apropie ceasul mult doritei răzbunări
Ceasul culesului de struguri se coace.

Şi ora sună acum. O goarnă de aur
Sudrie chemarea până la cer, o voce
Rosteşte vorba cea Mare. Ochii mei de poet
Văzură vechea Cetate ruptă în două.
Despicată 'n două, cum a văzut-o El Greco
Când a pictat-o. Zorile albei învieri
Deschise peste întunecata cruce...
Jos se svârcoleau Noaptea şi Moartea şi Chinul
Dar sus în vârf, în lumina orbitoare, se 'nălţa Alcazarul!

Ascultaţi lauda Alcazarului, fraţii mei,
Ascultaţi suferinţele sale.
Pentru El florile, fiii Spaniei,
Pentru El dragostea voastră.

Nemişcaţi şi obscuri, pe cele o sută de piedestale
Surâd împăraţii şi regii, surâd califii
Cu trainice turnuri tăcut înfipte 'n nouri
Veghează Alcazarul în noapte, nu visează
Sfidând de sus atacul perfid şi-ascuns al Morţii
Se pare că vorbeşte pe stânca lui pleşuvă:
„Nu vreau să fiu frumos... ajunge că sunt tare".

Vai, Toledo a fost violat,
Vai, roua de sânge pe frunte,
Vai, cum luceşte privirea pudoarei călcate în picioare —
Până şi 'n văile Sevillei surori
Ramura de portocal a rămas fără flori.

Vai, victoria nesfârşită a groazei
Tablou pictat cu penelul muiat în oroare
Şi toate acestea, seniorul meu Don Carlos,
Aceste toate... în Toledo!
In Toledo, Domingo Gundislavo,
In Toledo, Stăpâne Împărate
Al visului şi al stelei.
In Toledo, fete albe
Ascunse după geamuri îngropate în flori!

Dar scris a fost să vie şi durerea cea mare
Pentru ca violul să fie răzbunat.
Trebuia să vie Tatăl
Senin ca lacul limpede, tare ca stejarul,
Care să dăruiască Spaniei fără şovăire
Pe unicul său fiu. Alege Colonele,
A fiului tău moarte sau Alcazarul!
„Fiul meu va şti să moară ca un creştin!".

Turnurile mândre nu sunt clătinate.
De nici-o îndoială. (Eu totuş am văzut
Pe lângă crucea ta, neînduplecate Tată
Cununa Ta de spini, ce seamănă cu un laur).

Dar scris a fost să vie şi durerea cea mare.
In beciurile-adânci luminate de lună
Se murmură legende şi râsete răsună
De tineri şi femei şi gemete 'n surdină
Şi cântece de leagăn...
Şi turnurile mândre clădite sunt pe flori.

Şi într'o dimineaţă pluteşte Alcazarul
Pe marea nesfârşită a legendei de aur.
Din putregaiul morţii se înalţă un cânte
Şi voci de femei strigă cu însufleţire:
„S'a întâmplat un miracol!"
Şi vocile se pierd în aerul nou şi straniu
Umplut misterios de-un parfum greu de roze

Ca prin minune, dorul s'a liniştit,
Ca, prin minune, presimţul devenit ştiinţă
Carcera păru vastă şi graţia speranţă
Şi în grădină visau doi trandafiri în flori.

Dorul era pinten pentru închipuire.
Luna lărăşte pribeagă prin grădină
Şi 'noei se furişează sub părăsite arcuri
Până când noul soare o întâlneşte 'n roze,
Imbătat de mireasme, de necuprins, ca-un zeu.

Alcazar de Toledo,
Negrii şobolani de gloanţe şi de groază
Au vrut să te roadă, au vrut să te uzurpe.
Totuş te-a susţinut Mâna misterioasă,
Inmănuşată'n fier, Mâna cea depărtată.
Când sub pământ beciul s'a prăbuşit
Vibrau prelung în aer ecouri de vioară.
Căzură pietre grele. Jos, tremura grădina
Sus nemişcat rămase în vechea galerie
Un arc ce susţinea în mijloc o corolă
Incoronată de-un coif străvechi de luptă

Pietrele precinctului se cutremurară de o nouă explozie,
Când vechea statue a lui Carol Quintul
Prăbuşită de pe înaltul piedestal
Sublim şi dârz, rămase totuş în picioare
Cu degetul întins către aceeaşi stea
Deasupra unei sălcii pe malul râului Tajo.

Apăru în lumina apusului de soare
Tot în aceeaşi seară, o furie
Cu părul roşu despletit în vânt
Şi-umplu aerul de strigăt:
„Pietrele Alcazarului paturi vor fi
Pentru soldaţii noştri şi soţiile voastre:
Şi unghiile însângerate ale mâinilor sale mânjite
Prihăniră seara senină şi sanctuarul dulce plin de albine de aur.

Blăstămată fii tu, evreică fără tată şi neam,
Margareta, nume de floare şi suflet de hienă.

Cadeţi din Alcazar, lumea întreagă e plină
De numele vostru, voi, retraşi într'un colţişor al lumii.
Totul răsună de vitejescul cântec
Al isprăvilor voastre şi de povestea voastră
Pe când curajul vostru e 'ncercuit de ziduri...
Voi, struguri călcaţi şi sdruncinaţi sub presă,
Dar vinul Gloriei curge departe,
Torent de spumă albă.
New-Yorkul învelit în ceaţă ştie că Tu exişti!
O ştiu lianele şi pampele senine.
Şi tinerii din nord, de lângă tristele fiorduri
Cu greu silabisesc numele lui Moscardo.

Până când înfârşit, se revărsară zorile
'n aerul proaspăt strălucea mila Domnului.
Nimfele ascultând cântecul lui Salicius
In seara de aur de pe malul lui Tajo
Auziră un bubuit de tunuri în depărtare.
Intregul Alcazar se umplu de viaţă,
Copiii jos în beciuri măcinau grâul cântând.

Toledo pentru Spania! Soldaţii lui Mizzian
Se sue pe ziduri, cu unghiile înfipte'n piatră.
De acum istoria se scrie cu pană de lebădă.
Cum tremură Madridul!
S'a umplut Castilia de un vers de biruinţă,
A înflorit în Burgos mormântul lui Cid.
Toledo pentru Spania! Vocile se împreună
Intr'un singur delir de bucurie nebună.
Cu feţele brune a celor noi sosiţi
Intră în Alcazar Soarele Extremadurei.

General andaluz, cu surâsul blând
Inflorit între buze, nici Tu nu înţelegi
Măreţia fără margini a faptelor şi-a sorţii.
Istorie ai făcut şi Romanţă ai scris-o
Ai jucat în jocul Nopţii şi al Zilei.
Ai vorbit lumilor. De câte ori vorbeai,
Glasul tău era susţinut de vocea
Altor douăzeci de regi.
Vorba Ta era împreţiu. Privirea Ta era Semnul
In cortul tău de luptă, cel Viclean
Juca cu Dumnezeu un joc de zaruri
Să vadă pentru cine cade Alcazarul.
Ai desvelit Apusului Adevărul şi Ideea
După cari au trăit popoarele Europei.
Ţi-ai înfăptuit nesfârşita muncă
Fără să-ţi dai Tu seama!
Cum creşte grâul şi nu ştie că dă pâine...
Pentrucă Tu eşti vântul schimbat în adiere
Şi Tu eşti Veselia sub haină de Curaj
Tu, general neînvins, cu zâmbetul senin
Veşnic plutind pe buze şi proaspăt, ca o floare.

Din ciclul epic: Poema de la Bestia y el Angel

Trad. de **Olga Caba**

NICADORII

AXA

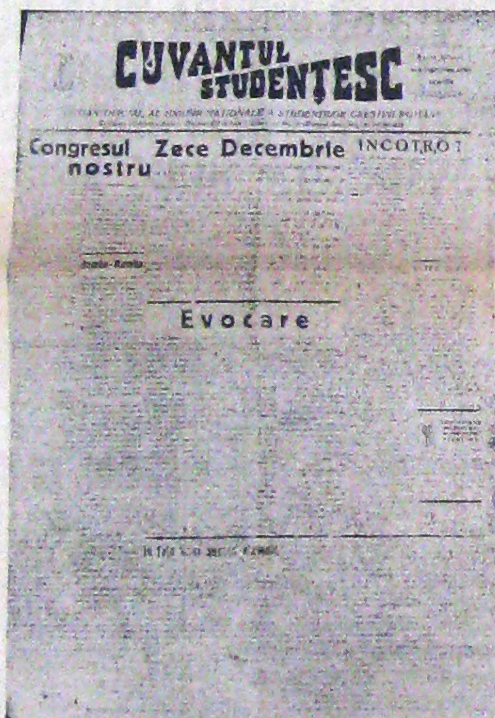
Doru Belimace

Niki Constantinescu

Iancu Caranica

CUVANTUL STUDENȚESC

Congresul nostru...

Zece Decembrie

INCOTRO?

Evocare

Foștii președinți ai Centrelor studențești la congresul dela Tg.-Mureș. Dintre toți cei din fotografia alăturată nu mai trăește decât camaradul Filon Lauric (al treilea de la stânga). Toți ceilalți au căzut unul câte unul pentru credința sfântă în Legiune și Căpitan

Casa Verde temelie de veac nou întru realizarea României Legionare

Două numere din organul oficial al Uniunii Naționale a Studenților Creștini.

Primul (cel de sus) cu care studențimea dădea alarma înstrăinării neamului.

Al doilea (cel de jos) după opt ani de luptă dârză și de credință nestrămutată în victorie, făcând apel la unirea întregului tineret

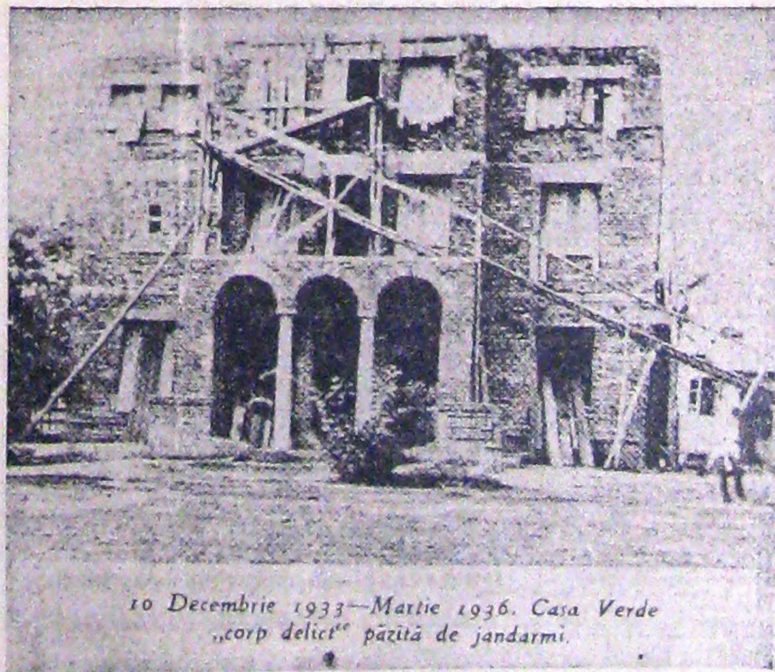

CUVANTUL STUDENȚESC

CE VREM

VOCI DIN STRAINATATE

MANIFESTUL

10 Decembrie 1933—Martie 1936. Casa Verde „corp delict" păzită de jandarmi.

Spectacolele Capitalei

Teatre

TEATRUL NAȚIONAL (Pasaj. Comedia): „Isabela Regina Spaniei".
STUDIO (Piața Amzei): „Capoi de ràțoi".
REGINA MARIA (Spl. Independenței): „Papa se însurează".
LUPTA ȘI LUMINA (Str. Uranus): „Soacra și nora".
BARINDAR (Sărindar): „Frits și Franța".
ALHAMBRA (Str. Sf. D-tru): „Târgul sărutatului".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comedia): „Suflet candrio de pugio".
ROXY (str. Lipscani), mat. și seara: „Tilanic Vals".
TEATRUL TUDOR MUȘATESCU (Sala Roxy) (Str. Lipscani): „Titanic-Vals".
LIGA CULTURALĂ (str. Schitu Măgureanu), mat. și seara: „Lipiorile saiclor".

Cinematografe

ARO: „Clubul Tinereții" cu Gloria Jean. Jurnale noui.
CAPITOL (B-dul Elisabeta): „Urme eterne" cu Kristin Södebaum și Jurnale noui.
SAVOY (Calea Victoriei): „Ultima noapte" și „Prințul străin".
PALAS BOULEVARD (B-dul Elisabeta): „Hotel Imperial" și „Andy Hardy milionar".
SCALA (Bd. Brătianu): „Dumicul ne pândește" cu René Deltgen, Paul Wells și Kirsten Herberg și Jurnale U. F. A. și Românesc.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condotieri" și Jurnal U. F. A.
ARPA (Bd. Elisabeta): „Misiunea secretă" cu Douglas Fairbanks jr. și jurnal de actualități.
ELYSEE (str. Doamnei): „Diamantele sunt periculoase" și „Geronimo".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Destry" cu Marlene Dietrich.
FRANKLIN (Str. Franklin): „Marco Polo" și „Cavalcada fantastică".
MODERN (P-ța Dr. Boteanu): „Nopți în Alger" și „Alarmă în noapte".
FORUM (B-dul Elisabeta): „Cântec de leagăn" și „O dispariție senzațională".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Insula Emigranților" și „Câinele din Baskerville" și trupa Titi Mihăilescu.
BIRUINȚA (Bd. Elisabeta): „Cocoșatul dela Notre Dame" și „Ce știi tu ce-i aceea-mea".
PARIS (Rahovei): „Vorbește-mi de dragoste" și „Adevărul învrăcit".
MARNA (Calea Griviței): „Șatpele" și „Parada cea mare" și trupa Titi Mihăilescu.
MARCONI (Griviței): „Varietăți" și „Paradisul vagabonzilor" și trupa M. Medelanu și M. Bejan.
LIA (Griviței): „Casa cu cercetaș" și „Invitația la dans".
ALCAZAR (Calea Rahovei): „Primul bal" și „Strengarul".
MIORIȚA (Calea Moșilor): „Primul Bal", cu Deanna Durbin, și „Balalaica", cu Nelson Eddy și Ilona Massey.
DIANA: „S. O. S. Carfar" și artiști.
SPLENDID: „Elisabeth și Essex", cu Bette Davis, și „Luna de miere în Bally", cu Madeleine Caroll.
ODEON (Str. 11 Iunie): „Trandafirul însângerat" și „Mâinile din Cabane".
DICHIU (Str. Romană): „Vrăjitorul din Oz" și „Se aprind făclile".
TOMIS (Călărași): „La răscruce de vânturi" și „Trebue să mă iubești".
VOLGA (Dorobanți): „Vreu să-mi înșel bărbatul" și „Suferințele tânărului Werther".
IZBANDA (Văcărești): „Balalaica" și „Departe de țară".
PELEȘ (Șos. Colentina): „Comoara din Insula Piraților" (operă completă).

BITOLIA (B-dul Elisabeta): „Delir" și „11 Scaune".
MILANO (Călărași): „Moartea ebonită" și „Casa de corecție".
LIZEANU (Str. Lizeanu): „Desmoștenitii soartei" și „Urlagul din Oregon" și „Ansamblul de reviste Georgescu-Iași".
VICTORIA (Dudești): „Rivala" și „Valea giganților".

RADIO

Marți 10 Decembrie 1940

RADIO EXPERIMENTAL 32.4 m. 9256 kHz. 2 kw. RADIO EXPERIMENTAL RADIO ROMÂNIA 1875 m. 160 kHz. 150 kw. RADIO BUCUREȘTI 364.5 m. 823 kHz. 12 kw. RADIO ROMÂNIA, RADIO BUCUREȘTI și POSTUL PE UNDĂ SCURTĂ 32.4 m.

18.30: Ora; Muzică ușoară (discuri): Melodie din „Gasparone" de Millöcker și în frumosul Sevilla, de I. Siegel; Melodii din filmele „Inima mea te chiamă" de Stolz și „In vals pentru tine" de Meisel (voce: Peter Anders); Tango și Vals de Bootz; Prima dragoste de Buci (voce: Fernando Orlando).

18.55: Dansuri și instrumente din alte timpuri (discuri): Suită de balet (Bourrée, Menuet, Gigue); Pastorală de Scarlatti; Sonată în re major de Scarlatti (clavecin: Rudolf Dolmetsch); Gavotă de Bach (orch. Conservatorului din Bruxelles dir. de Désiré Defauw); Pastorală de Scarlatti (clavecin: Wanda Landowska); Gavotă și sarabandă de Haendel (orch. filarm. din New-York, dir. de Willem Mengelberg).

19.14: Lectură de Ioan Al. Bran Lemeny din cartea de poezii „Traista mea".

19.28: Cântece românești voce: D-ra Aria Florescu: Mugur mugurel de Dima; Spune mândro adevărat de Brediceanu; Eu m'aşam făcut un cântec de Zirra. Baladă de Schelett (1-a audiție); Două poeme de Sabin Drăgoi (1-a audiție); Cine trece pe uliță de Kiriac.

19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.20: Buletinul informativ legionar, de Vasile Băncilă.
21.00: Concert simfonic: Tineri compozitori români. I. Prezentare de Liviu Rusu. II. Orchestra Radio dir. de Const. Bobescu: Alegro rustico din Suita simfonică nr. 1 de Gheorghe Dumitrescu; D-na Lucia Berescu (voce); Petru cântece romanești de Constantin Țurcanu; Două cântece; Cântec de primăvară; Cântecul morii; Partea II-a din Suita simfonică în re minor de Const. Țurcanu; Patru dansuri din Ion Dumitrescu; Fragmente din suita românească de Paul Constantinescu.
22.00: Radio-jurnal (V); Sport.
22.20: Continuarea concertului simfonic al tinerilor compozitori români: orchestra Radio dirij. de Constantin Silvestri: Adagio din concertul nr. 2 de Const. Silvestri; Două schițe simfonice de Nicolae Brânzeu și; Cântec și Petrecere de noroc; Trei dansuri din baletul „Pricolici" de Zeno Vancea.
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană și italiană.
23.10: Muzică de dans (discuri): Slowfox de Hoffmann; Tango argentinean de Herman și în Portugalia paso doble de Winkler.
23.10: Jurnal pentru străinătate în limba engleză.

Miercuri 11 Decembrie 1940

18.30: Ora; Muzică de Berlioz (disc): Visarea lui Romeo și Serbare la Capuleți din „Romeo și Julieta" (orch. Filarmonica din Londra dir. de Hamilton Harty); Arie din „Damnațiunea lui Faust" (voce: Mireille Berthon); Uvertură la „Benvenuto Cellini" orch. Filarmonica din Berlin).
19.00: Acum o sută de ani, de prof. S. Mehedinți.
19.15: „COLINDA" cântecul tradiției noastre de Dan Botta (cu exemplificări).
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.20: George Iarosevici (violoncel) și Iosif Pruner (pian): Sonată op. 28 în sol minor de Max Reger.
20.50: Lieduri germane (discuri): Lacrimi liniștite de Schumann (voce: Karl Schmitt-Walter); Mormântul lui Anacreon de Hugo Wolf (voce: Lotte Lehmann); Dedicație de Rich. Strauss (voce: Heinrich Schlusnus).
21.00: ORA GERMANIEI.
I. Școlile superioare țărănești și creditul țărănesc în Germania, de prof. Apostol Culea.
II. Muzică executată de țărani germani.
22.00: Radio-jurnal (V); Sport.
22.25: Muzică din filme (discuri): Fox din „Noutăți" de Henderson; Vals din „Steaua mea norocoasă" de Gordon; Melodie din „Prețul unui sărut" de Mojica (voce: José Mojica); Vals din „Irezistibilul" de Doelle; Două foxtroturi din „Rapsodia diabolică" de Berlin; Carioca din „Napoleon e de vină" de Goethe.
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană și italiană.
23.10: Muzică de jazz (discuri): Fox de Pettis, Fox de La Rocca și Casey Jones.
23.20: Jurnal pentru străinătate în limba franceză.

COMISIA DE LICHIDARE

a „Asociației Absolvenților Șc. Super. P.T.T." din Timișoara

Bilanț de lichidare definitiv încheiat la 25 XI. 940

Activ		Pasiv	
Casa	7.5 2	Capital	138.711
Depuneri la Bănci	7.688		
Dep. în cont la Casa de Credit P. T. T.	110.000		
Cheltueli de lichidare	13.481		
Lei . . .	138.711	Lei . . .	138.711

Comisia de lichidare: ing. I. C. Schileru, M. Popescu, N. Simion

Din Bilanțul de mai sus rezultă că activul se compune din suma de lei 125.230, care urmează a fi remisă după prevederile art. 84 din Legea pentru Persoanele Juridice, Casei de Economie, Credit și Asistență P. T. T. în conformitate cu art. 71 din Legea de funcționare a Casei de Economie, Credit și Asistență P.T.T. publicată în Monitorul Oficial Nr. 23, din 28 Ianuarie 1938.

10 Decemvrie

(Continuare din pag. I-a)

plăceri. Câte sforțări au făcut delegații Ardealului și moldovenii să-i înalțe pe linie morală pe cei bucureșteni.

Câte emoții și câte îndemnuri pe lângă președinții de societăți studențești ca să-și încrusteze în suflete dârzenia în luptă, sinceritate și numai sinceritate și, mai ales, seriozitate. Greu. Imposibil.

Nici unul din cei ce-au condus tineretul la 1922 și-au fost fericiți că trăesc pe lângă Căpitan și-i sorb vorbele lui nu l-au urmat. Nu l-au înțeles. Era mai ușor un post în București, o bursă în străinătate, avantagii materiale pe lângă Siguranță pentru siguranța buzunarului.

Era extrem de greu să se angajeze într'o mare luptă de durată lungă și mai ales să nu aibă siguranță, dacă nu credința, că vor învinge. N'au crezut și nu s'au mântuit.

Și an după an 10 Decemvrie s'a sărbătorit cu toată evlavia de către studenți fiindcă s'a impus singură această zi a sângelui nostru vărsat.

In fiecare an, cu greutate mare, studențimea și-a croit drum printre baionetele „creștine", și rânduri de „cuminți".

Căpitanul, expresia cea mare a Neamului, a învins.

Circulara lui dela 1 Decemvrie 1934 ne este îndreptar desăvârșit.

„Mișcarea legionară proclamă ziua de 10 Decemvrie ca ziua suferinței legionare. A tuturor suferințelor îndurate și a celor pe care le vom mai îndura.

Partidul liberal a venit la putere în luna Noembrie a anului trecut.

Conform obligațiunilor luate de către I. G. Duca față de situația internațională jidănească, guvernul s'a năpustit asupra noastră, călcând în picioare și legi și dreptate și milă.

Cu violență de fiară sălbatică a lovit, crezând că va intimida pe legionari.

Aceștia, deși incomparabil mai puțini și mai slabi, s'au ridicat de pretutindeni cu pieptul gata de suferință și de moarte, în fața prăpădului care-i amenința.

Ne aducem aminte cum au rezistat în Constanța, unde moare Virgil Teodorescu; la Nisipari, la Reni, la Pașcani, la Iași, unde moare Nițu; la Giurgiu, la Cluj și pretutindeni.

Legionarii sunt mândri în suferința lor.

Este pentru prima dată când în țara lașității, violența, ilegalitatea și pofta de degradare a demnității omenești se găsesc în fața unui obstacol de mândrie și îndărătnicie, care a mișcat orice conștiință.

S'au luptat legionarii cu atâta vitejie, cu atâta foc și, cu atâta demnitate, încât orice suflet și orice dușman în afară de aceasta, le-ar fi acordat libertatea numai pentru bravura cu care se luptaseră pentru ea. Intre canalii însă nu se va găsi o asemenea judecată.

In ziua de 9 Decemvrie, prin act de guvernământ, partidul liberal disolvă Garda de fier, iar în noaptea spre 10 Decemvrie, toate casele legionare din întreaga țară au fost încălcate de jandarmi și polițiști. Legionarii, femeile lor, copiii au fost molestați. In unele locuri bruscați, în altele umpluți de sânge, în altele împușcați.

In sfârșit au fost ridicați cu forța, în cămăși de noapte și transportați în închisori. Fără nici o formă legală, fără nici un pic de respect.

Acolo în închisori, cele mai mari umilinți, cele mai mari suferințe fizice.

Oamenii partidului liberal, cu ură și cu plăcere sadică chinuiau pe arestați și familiile lor.

In amintirea acestor chinuri, toți cei ce-am suferit atunci, să facem din ziua de 10 Decemvrie O ZI DE POST ȘI RUGĂCIUNE, Ziua suferinței pentru credința în Țara noastră, pentru credința în viitorul ei.

In fiecare an la 10 Decemvrie să ne aducem aminte de nedreptatea ce ni s'a făcut și de cei ce au comis-o.

In toate adunările ce se vor face în această zi, se vor citi numele tuturor celor care au avut rolul de călăi morali sau materiali".

10 Decemvrie 1933, noaptea prigoanei legionare se îmbia cu toate zilele de 10 Decemvrie ca să cristalizeze suferința legionară.

Căpitanul a impus 10 Decemvrie ca pe o zi de post și rugăciune pentru martirajul legionar.

Ultimul 10 Decemvrie a fost cel din 1937, anul bătăliei noastre.

. . . .

Astăzi biruința legionară ne va da un 10 Decemvrie măreț, așa cum l-a visat Căpitanul Țării noastre.

In Universitate tronează candela și Arhanghelul.

Morții noștri se pot liniști în mormintele lor, căci ziua de 10 Decemvrie 1940, rămâne ziua unei împliniri totale.

Sângele din 1922 și 1933 nu a curs în zadar.

I. G. Dimitriu

Sportul românesc

DIN TOATE CATE CEVA

Când se dispută matchul de rugby Italia—România

Se cunosc tratativele pe care Directoratul român de rugby le duce de mai mult timp cu federația italiană pentru perfectarea revanșei. După cum se știe, această revanșe urmează să aibă loc în Italia.

La început s'a crezut că acest match se va disputa la primăvară. Dar iată că s'a primit răspunsul forului italian, care anunță că partida — cu care este de acord — nu se poate juca nici în Aprilie și nici în Maiu, din diverse motive, dar că forul român poate alege o altă dată! Cu alte cuvinte, întâlnirea ar urma să aibă loc în Iunie sau, mai puțin probabil, în toamna anului viitor. Totul depinde de răspunsul pe care-l va da Directoratul nostru.

Importante decizii ale Directoratului sporturilor de iarnă

Noul șef al patinajului, d. Nichifor Modest, a luat o serie de decizii în legătură cu viitorul patinaj, de o importanță capitală. Iată pe cele mai de seamă hotărîri:

1.— Campionatele regionale de patinaj vor avea loc la 30 și 31 Ianuarie în toată țara.

2.— Iar campionatele naționale se vor desfășura la 5 și 6 Februarie la București.

3.— O vastă campanie pentru propagarea și popularizarea patinajului în rândul tineretului și în provincie.

4.— Angajarea unui antrenor străin pentru înalta școală de patinaj artistic.

5.— Brevet de patinator obligator pentru jucătorii de hockey.

6.— Antrenamente speciale pentru echipa națională.

Venus nu mai pleacă în Germania

Venus a primit răspunsul la propunerea făcută clubului german Dresdner S. C. pentru un turneu în zilele de Crăciun. Echipa germană îi comunică Venusului că din cauza faptului că nu poate ieși cu devize din Germania nu îi poate da un răspuns favorabil. Și cum până la Crăciun sunt numai câteva zile, insuficiente pentru a întreprinde un turneu, înseamnă că Venus trebue să renunțe.

Gală profesionistă neaprobată de de Directorat

Se știe că pentru data de 21 Decembrie s'a anunțat o gală de box profesionistă, în cadrul căreia urma să boxeze Lucian Popescu și Bogdan Ion.

Gala însă, nu va putea avea loc pentrucă Directoratul de specialitate nu o va aproba sub nici un motiv.

Ce-a rămas din divizia A...

15 DECEMBRIE
Reșița: U. D. R.—Rapid.
Sibiu: Universitatea-Gloria.
22 DECEMBRIE
Galați: Gloria C. F. R.—Universitatea.
29 DECEMBRIE
Galați: Gloria C. F. R.—U. D. R.

Sporturi de utilitate națională

Până acum, sportul a fost lăsat în voia soartei: făcea sport cine doria și cum dorea. Nu exista nicio limită, nicio dispozițiune care să reglementeze activitatea sportivă. Era deajuns să apari îmbrăcat cu un tricou sau cu o gleznieră ruptă și terfelită în noroi, pentrucă toată lumea să te numească sportiv.

In Statul Legionar, activitatea sportivă va fi controlată și fiecare sportiv, pentru a avea dreptul să se intituleze astfel, va trebui să dovedească prin însușiri și comportare sportivă că merită acest privilegiu.

In vederea realizării acestor deziderate, în cercurile „Organizării Sportului Românesc" se vorbește tot mai insistent de un proect care prevede introducerea în programul școlar, pe lângă celelalte materii de studiu, a tirului, înnotului și atletismului.

Proectul este binevenit, ținând în seamă că tirul, înnotul și atletismul sunt sporturi de utilitate națională, pe cari trebue să și le apropie orice bun ostaș.

Ni se pare totuși, că lista este incompletă. Din înșiruirea de mai sus lipsește sky-ul, care este tot atât de important ca și tirul și se situează înaintea înnotului și atletismului.

Dacă ne gândim cu câtă rapiditate se deplasează iarna o trupă echipată cu sky-uri și că în anumite împrejurări singurul mijloc de transport sunt tălpicile alunecoase, importanța cunoașterii acestui sport este covârșitoare.

Acestea sunt motivele cari ne îndrituesc să credem că în cazul aplicării proectului pomenit, sky-ul nu trebue să lipsească din lista sporturilor de utilitate națională.

P. Manolescu

Un interview al directorului footballului în „Fussbal Woche"

Directorul footballului românesc, d. Valeriu Negulescu a acordat un interesant interview revistei germane „Fussball Woche".

In acest interview, care poate fi considerat drept un program de lucru, sunt tratate patru din cele mai importante probleme ale footballului românesc: amatorismul și profesionismul, minoritarii în campionat, ridicarea nivelului technic și pregătirea și activitatea echipei naționale.

Directorul footballului se pronunță pentru amatorism și preconizează o reîntoarcere la sistemul selecționeurului unic.

Noul statut amator al footballului nostru va fi alcătuit în timpul iernii...

— O trecere bruscată dela starea actuală la starea amatoare sau un „răgaz de amatorizare"? —

PROBLEMA AMATORISMULUI ȘI PROFESIONISMULUI NU ESTE NUMAI A NOASTRĂ. EA ESTE DISCUTATĂ ÎN TOATE ȚĂRILE CU EGALĂ PASIUNE, CĂCI FIECARE DIN ACEASTĂ MODALITATE ARE ADVERSARI ȘI PARTENERI PASIONAȚI.

SITUAȚIA AMBIGUĂ DIN FOOTBALLUL NOSTRU, CREEATĂ DE STATUTUL ITALIAN, CARE NU FACE DEOSIBIRE NETĂ ÎNTRE CELE DOUĂ CATEGORII DE SPORTIVI, VA FI SOLUȚIONATĂ ȘI LA NOI.

Mult mai precis decât o separare între cele două „calități".

Directorul footballului nostru lucrează intens la noul statut și în cadrul programului de reorganizare a footballului nostru, care va fi gata în iarna aceasta, această reglementare va avea un capitol și important și interesant.

Cea mai importantă problemă

Directorul footballului, d. Vică Negulescu, a ales. Footballul românesc va fi continuat în spirit amator. Este un lucru, în jurul căruia nu mai încape discuție.

Cea mai importantă chestiune a rămas acum modalitatea, în care se va face trecerea dela starea actuală guvernată de statutul italian la starea cea nouă strict amatoare.

Sunt două posibilități și directorul footballului nostru le studiază pe amândouă cu egală atenție.

Prima este aceea a unei treceri bruscate. Se va da o decizie, prin care niciun jucător de football nu mai poate primi salariu sau prime.

Este mai dificilă căci sunt destui jucători, cari nu trăesc decât din football și va trebui să treacă timp până când vor putea găsi un serviciu potrivit cu aptitudinile lor.

Secunda este mai logică și mai probabilă.

Ea a fost adoptată și de noua federație franceză și constă în acordarea unui răgaz de amatorizare.

Cluburile de football — și poate numai acelea de divizie națională A — vor avea un răgaz de doi sau trei ani pentru a găsi servicii jucătorilor săi sau pentru a-i înlocui cu alții amatori, la expirarea contractelor.

ESTE, DESIGUR, INUTIL DE FĂCUT ANTICIPĂRI, DEȘI ACEASTĂ SOLUȚIE DIN URMĂ PARE MAI PROBABILĂ.

CEEACE SE POATE AFIRMA ÎNSĂ CU MAI MULT SAU MAI PUȚINĂ CERTITUDINE ESTE FAPTUL CĂ ÎN TIMPUL IERNII SE VA LUCRA LA NOUA ORGANIZARE A FOOTBALLULUI NOSTRU ȘI CĂ NU ESTE EXCLUS CA LA 1 MARTIE SĂ FIE CUNOSCUT NOUL LUI STATUT.

VENUS-UNIREA TRICOLOR? BUCUREȘTI-TIMIȘOARA? TURNEU BUCUREȘTEAN? SAU... LA GURA SOBEI?...

Timpul se menține destul de bun pentru a favoriza manifestațiile sportive în aer liber. Este ceeace au sesizat unele din grupările noastre, care vor să-și continue activitatea prin jocuri amicale. Firește, este ceva neobicinuit la grupările noastre, care — potrivit tradiției — își încetează orice activitate odată cu terminarea campionatului.

Ne-ar bucura însă, o excepție și prelungirea activității atâta cât va permite timpul ar însemna începutul unei noui mentalități.

Este foarte adevărat însă, că Directoratul s'a sesizat cel dintâi și — în prezent — proectează o întâlnire inter-orașe, de pildă un match București - Timișoara, la București, care să se dispute la 15 sau 22 Decemvrie.

Pe de altă parte însă, tot din sursă oficială aflăm că se intenționează perfectarea unui turneu bucureștean la care să ia parte Unirea Tricolor, Venus, Rapid și Sportul Studențesc.

In fine, Venus vrea să lanseze o provocare; leaderului de toamnă, Unirea Tricolor. Matchul — și el — ar urma să se dispute Duminica aceasta.

Care din aceste proecte se va realiza?

Un proect a fost abandonat din diverse motive: matchul dintre Unirea Tricolor și selecționata armatei germane din România.

Rămâne de văzut dacă măcar unul din cele trei proecte de mai sus se va realiza.

Sau grupările noastre se vor mulțumi cu simpla activitate pe care o oferă jocul ușor al proectelor...

Matchul de foot-ball româno-italian dela 11 sau 18 Mai 1941 este periclitat

Intru'unul din numerele noastre precedente am anunțat că federația italiană de foot-ball a acceptat propunerea Directoratului român pentru un match care să se dispute la 11 sau 18 Maiu.

CONFIRMAREA ACESTEI ȘTIRI A SOSIT. LA DIRECTORAT S'A PRIMIT O SCRISOARE DIN PARTEA FORULUI ITALIAN, SCRISOARE PRIN CARE ACESTA ANUNȚĂ CĂ ESTE DISPUS SĂ TRIMITĂ O SELECȚIONATĂ LA BUCUREȘTI, LA UNA DIN DATELE PROPUSE ȘI, ÎN ACELAȘ TIMP, COMUNICĂ ȘI CONDIȚIUNILE FINANCIARE ALE DEPLASĂRII ECHIPEI ITALIENE.

CARE SUNT ACESTE CONDIȚIUNI ÎNSĂ, NU LE CUNOAȘTEM.

Se pare însă, că sunt prea exagerate, pentrucă — după cum suntem informați — Directoratul va scrie din nou la Roma, cerând o revizuire a condițiunilor. Așa cum au fost fixate de federația italiană, forul nostru nu le poate accepta.

Iată, așadar, că pentru moment întâlnirea româno-italiană dela 11 sau 18 Mai 1941 este îndoelnică.

Boros, portarul Universității, a anihilat acțiunea lui Bogdan (care va cădea în dosul porții) și Medrea II se pregătește să degajeze balonul.

Echipa de hockey a Slovaciei nu mai joacă la 20 Decemvrie în Capitală, dar ne va vizita în cursul lunei Ianuarie

Jugoslavia, Germania și Elveția în Capitală. Echipa Capitalei în Slovacia și a României la Garmisch — iată programul internațional 1941

Ultima noutate din lumea hockeyului: echipa națională a Slovaciei a anunțat că nu mai poate juca în Capitală la 20 Decemvrie, cum se stabilise inițial. Motivul: jucătorii slovaci, din cauza timpului defavorabil, nu s'au putut antrena.

In legătură cu programul internațional al hockeyului românesc pentru sezonul care se apropie, s'au scris multe lucruri și s'au anunțat multe jocuri.

Adevărul însă, l-am aflat azi dimineață când am stat de vorbă cu d. ing. Al. Botez, secretarul general al secției de hockey din Directorat.

D-sa ne-a informat că între 29 Decemvrie și 6 Ianuarie, echipa Capitalei va susține sigur o serie de matchuri în Slovacia.

In cursul lunei Ianuarie, selecționata României va juca în compania a patru adversari angajați sigur: Jugoslavia, Slovacia, Germania și Elveția.

In fine, în luna Februarie, echipa noastră națională va participa la turneul internațional dela Garmisch Partenkirchen.

MISCAREA LEGIONARA

După un an de luptă

Un cumplit și sfânt angajament

de ION MOȚA

(„Cuvântul Studențesc" din 10 Decembrie 1923)

Aniversările își au rostul lor. Fie că sunt ale unui eveniment dureros sau fericit, ele sunt un prilej pentru reîmprospătarea trecutului, și, în consecință, pentru un sever control al conștiinței celor ce aniversează.

Acest control are ca rezultat o limpezire a conștiințelor, o înrâurire hotărîtoare asupra atitudinii viitoare a acelor cari își aduc aminte cu pietate și respect de evenimentul sărbătorit.

Cu prilejul împlinirei unui an dela începerea mișcării studențești de apărare națională, studențimea trebuie prin urmare să-și reîmprospăteze trecutul de un an, să-și facă un control de conștiință, o examinare critică a actelor sale și să scoată apoi din toate acestea concluziunile relative la viitor.

Reîmprospătându-și trecutul de un an studențimea de azi nu are desigur în linii generale ce să-și impute, dimpotrivă, are doar constatări fericite de făcut. Lăsând la o parte eventualele mici greșeli comise, sau oarecari șovăieli de mărunt zig-zag, linia generală se prezintă, văzută de sus, ca fiind îndreptată spre un tărâm bine ales și educător de cinste. Inainte de mișcare, activitatea extrauniversitară a studențimii române nu se manifesta prin aproape nici un act nobil și important. Fără această mișcare, nu s'ar fi înscris în istoria noastră pagina de glorie pentru studențimea de azi, de a fi dat ca alarma pentru lupta mare ce se apropie. Nu s'ar fi satisfăcut legea istorică în virtutea căreia tinerimea a fost totdeauna, din instinct, seismograful marilor evenimente din viața unui neam. Această lacună ar fi fost o pată pentru generația noastră tânără.

Deci trecutul acesta de un an, cu lupta începută și dusă, cu jertfele și rezultatele acesteia, ne face cinste, ne lasă satisfăcute conștiințele.

Dar atâta nu e totul! Și aceasta mai ales din cauză că lupta noastră nu s'a sfârșit. Incepută și dusă până acum cu cinste, conștiințele noastre nu pot înlătura de lângă satisfacția ce ni-o dă trecutul, îngrijorarea pentru viitor, în care trebuie să se facă continuarea acestei lupte și ducerea ei la bun *sfârșit. Căci azi, cum am spus, nu am ajuns încă la acest sfârșit al ei.* Tot începutul frumos și satisfăcător de până acum poate fi compromis, în cazul că în viitor nu ne vom face, ca și în acest scurt trecut, întreaga datorie.

Această datorie a noastră pentru viitor, pe care trebuie s'o ducem la îndeplinire până la sfârșit o cunoaștem bine cu toții: suntem legați de un angajament, nu atât pentrucă ar fi fost luat chiar formal de către unii dintre noi, cât din motivul că orice soldat care se angajează la o luptă, se angajează implicit, moralmente, a o duce până la capăt.

Capătul unei lupte nu poate fi decât victoria sau înfrângerea. Lupta noastră a fost pentru Numerus Clausus. Azi, nu avem nici victorie, dar nu suntem nici înfrânți. Că un sistem de luptă trebuie înlocuit azi cu un altul, că pentru obținerea dela actualele guverne a revendicărilor noastre, trebuie înlocuit azi cu un alt sistem, acela al apelului la popor și al atașării noastre la marea mișcare generală, cetățenească, de apărare națională (a noastră era doar universitară), toate acestea nu înseamnă deloc o înfrângere.

Deci: nu suntem înfrânți; după cum (în ceea ce privește rezultatele urmărite de noi) nu suntem nici învingători. Iată ce ne spune examinarea situației actuale a mișcării.

Concluzia pe care ni-o dictează conștiința?

E și mai simplă și categorică. Lupta trebuie continuată, până la izbândă (până la obținerea lui Numerus Clausus).

Cum? Pe o nouă cale: nu mai putem aștepta dela guvernele de azi soluționarea revendicărilor noastre (cum s'a făcut în alte țări ca Polonia); izbânda noastră universitară nu poate veni doar odată ci izbânda mare a întregei cauze naționale, izbândă care nu poate fi cucerită dela actualele guverne.

Consecința: nu vom mai presiona guvernul (greva universitară avea acest singur scop). Guvernul nostru care ne supune în acest sistem de luptă nu este de valoarea și patriotismul celui polon sau austriac.

Nu mai avem ce aștepta dela el. In schimbul presionării guvernului vom adopta ca sistem de luptă atașarea noastră la marea mișcare cetățenească, ce s'a pornit, (și care va trebuie lărgită, perfecționată și mult mai întărită fiind doar în faza ei dela început, de tulbure formație). Prin aceasta nu vom face politică de partid. Dar vom fi ostașii semi-revoluției ce se pornește.

Dacă nu vom face așa, mișcarea noastră nu va continua și nu va avea ca meritul viitoarei izbânzi, care, și *fără concursul nostru*, e sigură, deși va *fi mai grea*.

Dacă nu vom face așa, mișcarea noastră va fi murit în mijlocul drumului ce o ducea spre glorie și laurii izbânzii. Trecutul apropiat ne garantează însă, că așa vom face, deoarece așa am început de pe acum să facem.

Să mergem înainte spre îndeplinirea sfântului și cumplitului angajament ce l-am luat! Sau murim în luptă sau ieșim biruitori! Sunt singurele porți ce ni le deschide viitorul.

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

10 Decemvrie

de ION ZEANA

Președ. Stud. Macedo-Români

Simbol al luptelor studențești, nimbat astăzi de apoteoza biruinței legionare. Zi istorică, dăltuită cu litere de foc în bronzul veșniciei românești.

Sub un cer transilvan, în Cetatea Ardealului milenar, ruptă astăzi dela sânul matern al Patriei sfâșiate, au răsunat întâia dată, la 10 Decembrie 1922, strigătul de alarmă al studențimii române, în fața invaziei semite săvârșite sub auspiciile clasei conducătoare putrede, fanariote și fanariotizate. Au cutremurat văzduhul, lozincile mântuirii noastre naționale.

Și cine altul decât tineretul universitar putea fi organul expresiv al întrupării și obiectivării lui în Istorie?

Căci senilitatea, sterilă, decrepită, jalnică și osificată în rutină și anchiloze, nu era aptă să deslușească glasul înfiorat al destinului și chemarea lui mistică. Numai tineretul, organul funcțional al instinctului de conservare națională, prin suplețea, plasticitatea și energia lui virilă, era *ales* să poarte pe umerii săi neîncovoiați, povara sacră a unui neam întreg — beat de alte orizonturi și flămând de înălțimi. Avid de creste. Setos de crâncene urcușuri. Numai tineretul studențesc putea pricepe sensul eroic al unei misiuni. Șoapta înfiorată a mormintelor. Graiul misterios și vrăjit al sângelui. Pornirea vijelioasă a răzbunării atâtor umiliri sângeroase și suferințe milenare. Numai ochii lui aprinși de incendiile unor sacre viziuni, puteau desluși clar, prin bezna veacului, axa de foc a destinului românesc. Numai sufletul său mistuit de jarul dragostei de Țară și consumat până la delir sublim de pasiunea dăruirilor totale, putea svârli, cu o hotărîre supremă, zarurile sorții.

Și la 10 Decembrie 1922, zarurile au fost aruncate. „Duhul marilor rupturi" a irupt atunci vulcanic la suprafață. Și s'a revărsat clocotitor, ca o lavă, peste întreaga Țară.

Din volbura vremii, sub un cer brăzdat de fulgerele furtunilor ce aveau să vină, sbucni din străfunduri milenare de Istorie și Neam, figura de cremene și vultur a unui flăcău înalt cât o culme de veac nou: Căpitanul.

El a creat mitul. A polarizat energiile, dându-le unitate, direcție și convergență. A organizat, cu o strategie genială, bătălia. A definitivat țelurile, vag presimțite și stângaci formulate, cu o intuiție profetică. Și a deslănțuit atacul. Dur, masiv, necruțător. *Căci El era Omul nou. Mesia destinului valah, predestinat să învingă, chiar cu prețul jertfei Lui totale.*

Studențimea și-a descoperit Zeul. Și a pornit să propovăduiască, mistică și fanatizată, adevărul mare, unic, organic, românesc al religiei celei noui: „Patria! Patria! Patria!...".

10 Decembrie simbolizează cea mai dramatică încordare a unui neam setos de viață, condamnat la moarte de o bandă de ciocoi venetici și înstrăinați.

Ea marchează divorțul sufletesc între două generații. „Sabie despărțitoare între două lumi" cum spune Ion Banea. Pagină de crește în letopiseții veacului nou, tânăr, legionar. Scrisă cu sângele generos al unei generații de revoluționari neasemuiți, desprinși în coloană viforoasă din sânul studențimii române: Moța, Marin, Clumetti, Nicadorii, Decemvirii, Cotigă, Furdui, Mitu Dumitrescu și atâția alții. Cohorte albe ale morții de tineri studenți, rânduite sub comanda infailibilă a Căpitanului. Care ne conduce mai departe și ne va conduce peste veacuri, de dincolo de mormânt, până în străfunduri de milenii românești...

10 Decembrie ar trebui decretat sărbătoare națională.

ION MOȚA

Gravură de Alexandru Bassarab

Unui copilaș din Vaslui

Văcărești, 18 Ianuarie 1924

Drag copilaș și dragi copii,

Noi am primit scrisoarea ta... să zic a voastră a tuturora, pentrucă într'însa este sufletul dumnezeesc și sfânt al unei întregi generații.

Această generație se ridică azi de lângă malurile Ceremușului și până la Dunăre, dela Nistru și până la Tisa, având în mii de piepturi un singur suflet, în ochi o singură scânteie, în mii de brațe un singur fel de spadă, în lume o singură menire: **A mântui neamul acesta de Români și de a păstra pământul în care se odihnesc și se vor odihni liniștiți părinții, moșii și strămoșii voștri.**

Și dacă vreți să știți datoria voastră cea dintâi, am să v'o spun: Este, **să iubiți cu foc, copii, pământul acesta.** *Intr'însul dorm și vor dormi mereu toate amintirile voastre;* **sărutați cu drag țărâna lui, călcați încet, încetișor pe dânsa. Dedesubt sunt oase scumpe și sânge mult.** *Fiecare os, fiecare picătură de sânge vor spune inimii voastre povestea de durere și de vitejie, povestea neamului vostru;* **povestea unui neam de eroi.**

Și tot acolo veți înțelege că pământul acesta a fost al vostru, că vouă vi se cuvine, **că trebuie ori să vi-l luați, ori să muriți până la cel din urmă.**

Aceasta e cea dintâi datorie a voastră, copii! *Pe celelalte o să vi-le scrim la vremea lor. Până atunci studenții români închiși la Văcărești te sărută pe tine, pe voi toți, care sunteți nădejdea noastră de mâine.*

Corneliu Zelea-Codreanu

(Scrisori studențești din închisoare)

Românismul nostru

DOMNILOR STUDENȚI,

Spiritul creștin ne-a dăruit demnitatea de om, spiritul naționalist ne-a dăruit demnitatea de român, spiritul eroic revoluționar ne dă demnitatea de legionar.

Și spiritul naționalist și spiritul revoluționar ne înobilează, deoarece la primul rang de noblețe dobândit de creștinism prin înălțarea omului pe treapta de ființă iubită, crescută de Dumnezeu și în legătură cu El, noi am mai adăugat două titluri de fală: demnitatea de român și demnitatea de legionar.

Am încheiat deci conștiința noastră de Neam român, deoarece această conștiință este cu atât mai vrednică de respect cu cât simțul demnității de om și de neam este mai ridicat.

Camarazi, anotimpul rodirii românești este însemnat în calendarul vășniciei pe care îl poartă cu sine Dumnezeu.

Acest anotimp, cred eu, se apropie.

Deseori, cu sufletul căznit, m'am întrebat ce calitate, ce virtuți, ce farmec, ce savoare unică, ce mireasmă nouă, ce miredenii deosebite și numai închipuite va avea, va trebui să aibă, acest fruct românesc.

Vă îndemn să puneți și d-voastră, cât de des o asemenea întrebare.

Insă, ca să nu fiți paralizați de sterilitate și pecetluiți de impotență sufletească, vă zic, camarazi, nu alergați pe aleele care duc ușor la treptele satisfacțiilor deșarte.

Vă pot da acest sfat, deoarece am dat și acest exemplu.

Nu veți fi creatori, Români, dacă nu ați trecut prin școala suferinții.

Aceasta este calea trasă pentru noi de degetul lui Dumnezeu, este calea sortită în Istoria și făpturii românești și Nației noastre, este calea deschisă de strămoșii noștri, este calea aleasă și încercată de Căpitan.

Aceasta este calea creației rezervată omului Român.

E calea ce v'o vestesc.

ALEXANDRU CANTACUZINO

(Cuvânt din Congresul General Studențesc dela Târgu Mureș, Aprilie 1936)

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

Un citat din „Pământul Strămoșesc"

„Studenți creștini! 10 Decembrie, prin amintirea și moștenirea care ni-o aduce, este o zi sfântă pentru noi.

Să o sărbătorim așa cum trebuie!

Aruncați cu dispreț prietenia ce v'o acordă dușmanul, loviți cu putere mâna care vi se întinde, svârliți în flacări murdara uniformă-chipiu care vă înfrățește cu ei, și porniți la luptă pentru curățirea gunoiului jidovesc, iar răsplata Neamului nu va întârzia!"

Ion Banea

Iași, 1 Decembrie 1928.

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

10 Decembrie

Ziua de mare răspântie

Se vede că darul ceresc — căci nu poate fi numit altfel — prin care, spre uimirea chiar și a celor mai fanatici naționaliști, s'a înfăptuit dintr'odată, în curs de câteva luni, întregirea Neamului, — a trebuit și trebue să dovedim în fața lui Dumnezeu, prin crunte încercări, că l-am vrednicit, măcar în bună parte.

Astfel această mare favoare a fost însoțită de o îngrozitoare sarcină; am moștenit o țară politicește desrobită, dar cu orașele pierdute și rămase în cucerirea unui vrăjmaș și mai îngrozitor decât cei răpuși; am avut fericirea de a ne îmbăta privirile de beția tricolorului stăpân peste Clujul procurorilor lui Atila (și câte alte satisfacții, pretutindeni), dar în acelaș timp fericirea ni se oprea în gât, când brusc, ne săgeta prin inima încă strânsă de bucurie, un tablou năprasnic: aproape totul nu e decât un nerușinat și mincinos fard tricolor tras cu sila pe exteriorul cetăților vrăjmașe necucerite.

...Inscripții, atâta totul, ale noastre; tot restul al lor, încă totuși al lor...

Nici în celelalte manifestări ale vieții neamului crudul dualism nu ne-a cruțat iluziile... Clasa dirigentă? In loc să fi avut parte de partide la înălțimea eroismului risipit cu belșug în toate pulsațiile vieții de atunci, în loc ca ele să fie un bloc viguros și sănătos pe care să se clădească noua țară, — am avut nenorocirea de a avea sau o clasă dirigentă ardelenească cu principii viciate și francmasonice (ex: una din condițiile lor — nu ale poporului ardelean — dela Alba Iulia unirii: „minoritățile se vor administra și judeca în limba lor națională", și multe altele similare), sau una basarabeană cu sufletul pe jumătate dus dincolo de Nistru, sau apoi o clasă dirigentă a „vechiului regat", degradată și ea în corupție și false idei despre rostul naționalității și al culturii naționale creștine.

Astfel, problema jidanilor stăpâni peste orașele și avuțiile țării (și peste o bună parte a sufletului ei prin decadența sufletului creștin), pentru Iuliu Maniu, Brătieni, Vaida, Inculeț, Nistor, Averescu etc., (somitățile puterii politice), nu a găsit altă soluție decât Constituția dela 1923, ba, pentru cei mai mulți, aceasta nici *nu mai e o problemă*; iar permisiunea dată unui nou milion, proaspăt, de Jidani, neimpus de nici o Ligă a Națiunilor, invadat de peste Nistru și Ceremuș, aceasta era o simplă operație administrativă de curent umanitarism, fără inconveniente pentru țară. Ungaria învinsă și-a permis a merge (cea dintâi, în neprevăzut) în fața jidovitei Ligi a Națiunilor, cu problema lui Numerus Clausus, — dar somitățile clasei noastre dirigente n'au îndrăznit a o face nici după ce Ungaria și Polonia câștigaseră la Ligă recunoașterea legalității acestei măsuri, în raport cu clauza minorităților.

Micimea de suflet a conducătorilor neamului nostru (sau de nu, apoi *totala alterare a concepțiilor lor politice*), a mers astfel nedesmințindu-se, din greșală, în greșală, compromițând tot mai mult viitorul neamului, atât de favorizat de Dumnezeu abia înainte cu câțiva ani, și, merge și astăzi înainte, cu aceeași sinistră perseverență în rău. Iar în acest timp valurile puterii dușmane se abat tot mai mult peste ce a rămas încă necucerit din avuțiile materiale, sufletele decad cu o iuțeală îngrozitoare în necredință și corupție, iar dușmanii țes și pândesc întărindu-se...

10 Decembrie 1922 a fost în această atmosferă otrăvită, o zi *de mare răspântie* pentru viața neamului românesc.

Ea a însemnat ruperea cu acest spirit nenorocit și repunerea pe planul întâi a marilor probleme vitale ai nației, în frunte cu uriașa *problemă jidovească*. Barnuțiu, Conta, Eminescu, Hajdău și toți ceilalți, nu au fost deci sortiți a fi înmormântați spre a-i înlocui cu nume și doctrine dubioase și perfide. Iar față de încăpățânarea celor din partide de a-și susține opiniile ridicole și funeste, spiritul dela 10 Decembrie a însemnat creearea unei *noui concepții*, mai bine zis renașterea ei, și declarația de *război* a acestei concepții contra celei a partidelor și a sufletelor alterate din partide. Ei cu „libertate-egalitate-fraternitate" nemărginită și cu tocirea sentimentului de naționalitate și de credință, — noi cu deviza „Hristos-Regele-Națiunea", și cu hotărîrea unei lupte neîmblânzite pentru a recuceri pământul și patrimoniul românesc pierdut, pentru a aduce renașterea spiritului românesc și creștin aflător în plină decadență spre cosmopolitism (mai bine zis spre zăpăceală) și materialism distrugător. Ei, amicii și cointeresații lui Fischer, Anhauh, Groedel sau Berkowitz, noi apărătorii stăpânirii Românului asupra avutului și casei sale.

Studenții (și toți *Românii* din mișcarea națională", căci 10 Decembrie nu e zi de renaștere a spiritului național numai pentru studenți, ci în țara întreagă, cum s'a dovedit îndeajuns), trebue să știe aceasta: nu e nimeni, afară de ei, care să apere și să ducă mai departe spre izbândă acest duh nou, singurul mântuitor. Partidele nu-și părăsesc nici unul poziția lor, împotriva căreia ne-am ridicat noi, spre a primi crezul dela 10 Decembrie.

Deci țineți-vă bine pe noile poziții! In fața *SPIRITULUI VECHIU*, să se mențină, să crească și să biruiască SPIRITUL NOU, al nostru al celor dela 10 Decembrie 1922.

Nu uitați că, în afară de Jidani și de ceilalți dușmani secundari, *spiritul nou* are încă drept dușmani perfizi și puternici: compromisurile oferite de partide, tentația situațiilor materiale strălucite ce vă ispitesc din vitrinele tarabelor politice, și uitarea simțămintelor curate ce vi-au pulsat în vine la 10 Decembrie, izvorâte din adâncurile tainice ale unui neam ce-și simte pieirea.

Studenți și Români! Spiritul de la 10 Decembrie 1922 vă cheamă la apel, să-și numere credincioșii! E zi de strângere a rândurilor pentru luptele viitoare și de însemnare a păcatelor pentru judecata ce va veni odată chiar și aci pe pământ!

Legiunea „Arhanghelul Mihail", născută din spiritul acestei zile, nu a fost și nu va fi niciodată absentă dela acest apel!"

(„Pământul Strămoșesc", Anul I No. 10 din 15 Decembrie 1927).

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

„NEAM BIRUITOR"

Conferința camaradului I. Pădureanu

In cadrul conferințelor organizate de cuibul „Bănică Dobre" din grupul IV Răzleți, Miercuri 11 Decembrie 1940, ora 20 precis, va vorbi camaradul Ion Pădureanu despre: „Neam biruitor".

Conferința se va ține în localul Facultății de Drept (B-dul Elisabeta) în sala ce se va anunța la intrarea principală.

Sunt invitați a lua parte atât camarazii legionari, cât și persoanele străine de legiune.

Ofensiva jidovilor continuă

Atacul infam dela Universitate a însemnat pentru jidovi ofensa cea mai mare ce s'a putut aduce mândriei, conștiinței naționale și culturei române.

El constitue proba cea mai manifestă a urei jidovilor împotriva națiunii, care îi găzduește

Dar numai cu atât nu s'au mulțumit. N...

Talmudul este categoric.

Tob sebegoim harog. Pe cel mai bun dintre creștini, ucide-l.

Drept-credincioșii Talmudului, jidovii, s'au închinat literei lui. O studentă și câțiva studenți creștini, rătăciți în cartierul jidovesc Văcărești au fost schingiuiți de către o haită de jidovi însetați de sângele lor.

Și porunca Talmudului s'a împlinit.

Studentul Mihăilescu Cristache este victima fanatismului religios, după cum Lungulescu Aurel a căzut sorții a fi victimă orgoliului rasei lui Iuda.

Insăși armata română și creștină a fost insultată.

Cele întâmplate aseară în cartierul Văcărești sunt o sfidare pentru umanitate, civilizație și țara unde se întâmplă. Rasa jidovească dela noi se zbate în convulsiunile urei celei mai fanatice, care la ei capătă caracterul de dogmă.

Iartă-le, Doamne, că nu știu ce fac.

Dar dela Christ până azi sunt două milenii

Se cuvine deci să înțeleagă.

(„Cuvântul Studențesc" în ediție specială Anul I, Nr. 5 din 31 Ianuarie 1923).

CUVANTUL STUDENȚESC

Ofensiva jidovilor continuă

Tob

Se cuvine deci să înțeleagă.

Economie - Finanţe - Agricultură - Muncă

O evocare muncitorească

Cea mai sigură metodă folosită de duşmani pentru risipirea unităţii unui popor, este desbinarea şi mai apoi lupta între clase. In zilele noastre am văzut naţiuni uriaşe, prăbuşindu-se ca un singur om, la cea dintâi încercare mai grea. Exemplul Franţei.

Dimpotrivă, popoare ca Germania şi Italia, unde toţi sunt ca unul şi unul ca toţi, au câştigat într'un singur an de zile cele mai formidabile campanii militare şi diplomatice din istoria lumii.

Vechea deviză, „desbină şi stăpâneşte" a fost aplicată şi în ţara noastră de vrăjmaşii unei Românii libere şi puternice. Intre studentul şi meseriaşul român, iudeo-masonii săpaseră o prăpastie care în mai puţin de două decenii devenise atât de adâncă, încât numai priveliştea ei te înfioară.

O ură cumplită şi o învrăjbire de moarte despărţea pe muncitorul intelectual de muncitorul manual. Şi unul şi altul, fiind stâlpii României de mâine, viitorul acestui neam nu putea decât să se clatine din temelie.

Dumnezeu însă are grijă ca să trimită uneori, mântuitori popoarelor care se rostogolesc spre neant. Astfel, a apărut la orizontul destinului nostru Căpitanul.

El a văzut cel dintâi, adâncimea şi grozăvia prăpastiei dintre cele două clase sociale, a căror menire, pentru prosperitatea naţiunii ,era tocmai o colaborare sinceră şi continuă.

Adâncă şi largă această prăpastie în primăvara anului 1920, când întreaga Românie şi mai cu deosebire în capitala Moldovei, fluturau pe zidurile fabricilor drapelele roşii ale comuniştilor.

Căpitanul, student tânăr de tot pe vremea aceea, s'a apropiat de prăpastie, a privit îndelung fundul ei de beznă şi pierzanie şi apoi s'a uitat la malul celalt în tabăra muncitorului.

Acolo, printre miile de flamuri roşii, el a zărit şi tricolorul românesc, fâlfâind ceva mai la o parte. Il ţinea în mâini ,voiniceşte, un muncitor pe care-l chema Constantin Pancu.

Doi oameni, din două atât de deosebite clase sociale şi-au făcut atunci semne, de pe malurile prăpastiei care urma să înghită tot neamul şi s'au înţeles îndată ce au de făcut. Căpitanul, cel dintâi a aruncat o punte de suflet peste prăpastie şi Pancu a prins-o numai decât în braţele sale viguroase.

Intr'o clipă erau alături. Sub flamura celui mai pur şi mai curagios naţionalism.

Tânărul student Corneliu Zelea Codreanu şi încercatul muncitor Constantin Pancu, au săvârşit prima întâlnire şi prima înţelegere între studenţimea şi muncitorimea românească.

Şi s'a mai întâmplat ceva atunci. Viitorul stăpân şi Căpitan al sufletului neamului s'a aşezat sub ordinele modestului dar bravului muncitor. Era o pildă mai mult, pentru înfrăţirea totală şi definitivă între studenţi şi muncitori. In curând alături de ei au venit mulţi, din ce în ce mai mulţi. Constantin Pancu, s'a stins ... în umbră şi tăcere, în vr... ce marele său camarad şi subaltern trecea din închisoare în închisoare, cu lanţurile la picioare, dar cu aripile duhului său din ce în ce mai uriaşe.

Puterea de suflet a luat proporţia şi tăria granitului. Adâncimile şi întunericul prăpastiei au fost umplute cu lumina jertfelor din amândouă taberile unite pe vecie prin întemeierea de către Căpitan a Corpului muncitoresc Legionar. Pe crucea celei mai nelegiuite răstigniri, pe care a fost schingiuit vreodată tineretul unui neam, au fost întinşi, chinuiţi şi ucişi, deopotrivă studenţii şi muncitorii. Moartea în dreapta credinţă i-a legat şi mai adânc şi mai etern. In frăţia noastră, iubiţi şi scumpi camarazi ,este una din cele mai glorioase fapte ale Căpitanului şi este în acelaş timp piatra de temelie pentru întreaga biruinţă legionară.

Şi pentrucă la această înfrăţire a pus sufletul, umărul şi viaţa sa şi un muncitor, se cuvine ca acum, după ce l-am desgropat pe Căpitan din tainiţa diavolească în care l-au ascuns călăii şi duşmanii patriei, să desgropăm şi pe Constantin Pancu din uitarea în care l-a asvârlit şi vremea dar poate şi puţin din nepăsarea noastră a tuturor şi să-l aşezăm şi pe el, care a fost camaradul şi şeful Căpitanului alături de învierea şi de biruinţa Căpitanului.

Uniţi odinioară în viaţă, uniţi apoi în cerul în care i-a dus pe rând moartea, să fie uniţi şi în înviere, deoarece Căpitanul şi Constantin Pancu sunt primul simbol al unirii studenţimii române cu muncitorimea română.

Evocând astăzi memoria lui Pancu, am convingerea că îndeplinesc o poruncă a Căpitanului. In colţul rezervat săracilor din cimitirul Eternitatea din Iaşi, trebuie să meargă şi studenţii şi muncitorii şi până la aşezarea unei cruci de piatră care să eternizeze şi ţărâna lui Pancu, cum eternă i-a rămas memoria, să aşezăm acolo florile omagiilor şi recunoştinţei noastre. Şi după ce vom cânta imnurile biruinţei noastre să strigăm ca să ne audă şi rămăşiţele pământeşti ale celui dintâi muncitor legionar:

TRAIASCA LEGIUNEA ŞI CAPITANUL!

TRAIASCA STUDENŢIMEA ROMANA!!

Dumitru Groza
Comandantul Corpului Muncitoresc

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Ştiri municipale

La 20 Decembrie a. c. se va deschide stagiunea Teatrului Municipal I. L. Caragiale. D. Victor Ion Popa [illegible] răspundere organizării şi reprezentării operelor ce se vor juca.

[illegible] acestea a sosit în Giurgiu primul transport de ceapă importată din Bulgaria. [illegible] primăria Capitalei, care o va revinde [illegible] populaţiei din cuprinsul municipiului.

Pentru a se veni în ajutorul populaţiei nevoiaşe din cartierele periferice ale Capitalei, s'a dispus [illegible] 1) în [illegible] 2) [illegible] Vasile Chiabura, cartierul Sebastian; 3) în str. Elena Cuza, cartierul Lânăriei şi 4) în str. Aviator Beller, cartierul Floreasca.

Direcţia veterinară a municipiului Bucureşti, pune în vedere tuturor proprietarilor de câini [illegible]

Persoanele care posedă câini care s'au bătut cu cel turbat, să-i prezinte la Facultatea veterinară [illegible]

La sediul din strada [illegible], s'a ţinut [illegible] a membrilor comitetului [illegible] de înfiinţare a „Opera cooperativă".

Serviciul pentru controlul preţurilor [illegible] ducerea serviciului fiind însărcinat d. St. Loghian, şeful poliţiei comunale.

Direcţia generală C. F. R. a dispus ca, dela 1 Ianuarie 1941, să intre în vigoare noile cărţi de identitate ale personalului şi pensionarilor C. F. R. inclusiv membrii de familie şi asimilaţii lor.

Actualele carnete de identitate rămân în vigoare până la 31 Martie 1941.

★

„Crucea Roşie" roagă pe absolvenţii şi elevele infirmiere voluntare ale Crucii Roşii, [illegible] Sărbătorilor Crăciunului, [illegible] „Regina Elisabeta".

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Mişcare în corpul comisarilor de românizare

Mandatul d-lui Mario Donici, de comisar special pe lângă firma N. Malaxa, S. A. R. Bucureşti, încetează. [illegible]

[illegible] comerciale. Mandatul d-lui dr. Weselowski Iosif, de comisar de românizare pe lângă [illegible]

Puterile inspectorilor de control, numiţi pe lângă întreprinderi, sunt nelimitate

Importante instrucţiuni trimise de ministerul economiei naţionale tuturor inspectorilor de control din ţară.

Ministerul economiei naţionale a trimis tuturor inspectorilor de control instrucţiuni cu privire la atribuţiile ce le au, precum şi cu privire la aplicarea decretului lege No. 3280 din 28 Septembrie 1940.

Asupra misiunii inspectorilor de control se precizează că ei au calitatea de a controla normala funcţionare a instituţiunilor pe lângă care sunt numiţi, în vederea cercetării activităţii acestor instituţiuni, care trebuesc să se încadreze în orice chip în viaţa economică românească, evitând orice activitate cu caracter subversiv, dizolvante sau paralizante ale economiei naţionale.

Apoi se precizează că în vederea efectuării unui control real, decretul lege a pus la dispoziţia inspectorilor de control puteri importante.

In chiar virtutea art. II din decretul amintit, inspectorul de control este obligat să ceară comunicarea tuturor actelor efectuate de întreprinderea pe lângă care funcţionează, dacă ele depăşesc valoarea de 90.000 lei.

Inspectorul de control are o competenţă nelimitată

Spre deosebire de puterile comisarului de românizare, care nu are în căderea sa decât aprobarea actelor de dispoziţiune, Inspectorul de control are o competenţă nelimitată cu privire la actele asupra cărora el îşi exercită puterea sa. Fie că el se găseşte în prezenţa actelor de dispoziţie, fie că el se găseşte în prezenţa unor acte de administraţie sau gestiune, dreptul său de control se exercită în toată plenitudinea. Singura limită legală pusă de decretul lege, consistă în valoarea operaţiunei, controlul urmând să se exercite în special asupra actelor ce depăşesc valoarea de 90.000 lei. Dar nici această limită nu e absolută tocmai ca nu cumva mai multe operaţiuni de valoare mai mică împreună, să nu ascundă o operaţie reală de 90.000 lei sau de o valoare mai mare. Legiuitorul a dat posibilitatea Inspectorului de control, prin acelaş art. 2, să ceară comunicarea şi a operaţiunilor având o valoare mai mică.

Prudenţa obligă pe inspectorul de control să utilizeze în cea mai largă măsură această facultate pe care legea i-o pune la dispoziţie, urmând să controleze toate operaţiunile de orice natură şi valoare ar fi ele.

Operaţiunile odată comunicate, inspectorul de control are dreptul să aprobe sau să respingă efectuarea operaţiunilor proectate, deciziunea sa fiind decisivă.

Inspectorul de control însă trebuie să aducă la cunoştinţă întreprinderii pe lângă care funcţionează hotărîrea luată, în termen de 2 zile dela data când i s'a comunicat proectul de operaţiune.

Asupra acestui termen, inspectorul de control, trebuie să fie foarte atent, pentrucă trecerea acestui termen fără un răspuns din partea sa, echivalează cu aprobarea proectului de operaţiune.

Toate operaţiunile şi angajamentele luate de întreprindere, fără ca proectul lor să fi fost în prealabil comunicat şi aprobat de inspectorul de control, *sunt nule de plin drept.*

Intreprinderea ar putea eventual să rămână răspunzătoare faţă de persoanele cu care a contractat, potrivit dreptului comun.

Rezoluţiunea de respingere a unei operaţiuni sau măsuri proectate, poate fi atacată de întreprinderea pe lângă care funcţionează Inspectorul de control, în termen de 8 zile, socotit dela comunicarea acestei rezoluţii. Ministerul Economiei Naţionale înaintea căruia trebuie înaintată contestaţiunea, se pronunţă în chip definitiv asupra contestaţiunei, fără ca întreprinderea să mai poată întrebuinţa vre-o cale de atac pentru înlăturarea acestei deciziuni.

INSPECTORUL DE CONTROL STABILEŞTE REALITATEA OPERAŢIUNILOR INTREPRINDERILOR

Pentru a înlesni controlul tuturor operaţiunilor efectuate de întreprinderea pe lângă care s'au numit inspectori de control, decretul lege dă posibilitatea acestora să cerceteze toate registrele şi scriptele întreprinderii, precum facturile, tratele, actul de proprietate, inventare, acte de gaj, actele de depozit, etc... Având posibilitatea de a stabili realitatea operaţiunilor, inspectorul de control nu se va mulţumi numai cu ceeace întreprinderea îi prezintă ca formând totalitatea operaţiunilor.

Controlând toate scriptele întreprinderii, inspectorul de control îşi poate da seama dacă întreprinderea respectivă, pe de o parte i-a prezentat toate operaţiunile ce le efectuează, pe de altă parte dacă aceste operaţiuni sunt sincere.

In vederea îndeplinirii misiunei sale, inspectorul de control, mai poate cere conducătorului, organelor întreprinderii şi funcţionarilor săi, atât scriptele întreprinderii, cât şi orice lămuriri cu privire la operaţiunile pe care întreprinderea le-a executat, iar aceştia sunt obligaţi să furnizeze datele cerute.

Pentru ca această îndatorire să nu rămână literă moartă, decretul-lege i-a dat inspectorului de control o putere suplimentară: aceea de a îndepărta din funcţiune pe orice conducător sau funcţionar al întreprinderii, puse sub controlul său, în cazul în care acesta sabotează în orice mod dispoziţiunile legii de faţă, sau îşi încalcă îndatoririle.

Această ultimă putere a inspectorului de control e foarte importantă, pentrucă măsura îndepărtării o poate lua nu numai în ipoteza în care nu i-au fost furnizate actele sau lămuririle cerute, dar şi orice alt caz, în care conducătorul sau funcţionarul întreprinderii cu voinţă ar împiedica aducerea la îndeplinire a controlului.

Astfel, necomunicarea unui act, denaturarea unei operaţiuni, tăinuirea ei, nerespectarea unei deciziuni date de inspectorul de control sau de ministerul Economiei Naţionale în cadrul aplicării prezentului decret lege etc., constituesc motive suficiente pentru îndepărtarea vreunui conducător sau funcţionar al întreprinderii.

Schimb de plăţi între Jugoslavia şi Grecia

VIENA, 9 (tp.). — Forurile competente jugoslave cercetează în mod intens chestiunea schimbului de plăţi între Jugoslavia şi Grecia. Din informaţiile primite reese că începând cu întâi Ianuarie 1941 schimbul de plăţi în traficul de mărfuri se va face pe cale de clearing particular. In acest caz Banca Naţională jugoslavă va elibera exportatorilor jugoslavi bonuri, respectiv cecuri de clearing pentru mărfurile exportate de ei în Grecia.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Bursa de valori

Tendinţa zilei

Şedinţa de azi a Bursei de valori a manifestat o dispoziţie ceva mai bună în sectorul valorilor de stat. Numeroasele cereri, înregistrate pe piaţă, au provocat o uşoară sporire a volumului de tranzacţii şi în acelaş timp şi o tendinţă mai susţinută la cursuri, cari câştigă unele diferenţe peste cele din şedinţa precedentă. Astfel, Imprumutul Refacerii trece dela 53 la 53½; Improprietărirea dela 49¾ la 50½; Consolidarea dela 30 la 30¼; Stabilizarea dela 41 la 42; Desvoltarea dela 40⅞ la 41 şi Inzestrarea titluri mici dela 56½ la 57.

In sectoarele acţiunilor piaţa manifestă, la unele valori, un început de revenire, fără să se obţină însă, diferenţe mai de seamă. Astfel, la bancare, acţiunile B. N. R. trec dela 5.150 la 5.200.

In sectorul petroliferelor, Astra este ceva mai fermă, încheind la 795; Creditul Minier la 405, faţă de 390 din şedinţa de Sâmbătă, iar Petrol Block creşte dela 370 la 410.

Celelalte sectoare sunt neglijate, cu excepţia industriei hârtiei la care se negociază Letea, la vechile cursuri şi a societăţilor de transporturi, care sunt ceva mai nehotărîte decât în şedinţa precedentă.

INCHEERI OFICIALE

RENTE

Imprumutul refacerii, 53½, 53¼; Improprietărirea, 50¼, 50⅜, 50½; Stabilizarea, 41¼, 41½, 42; Desvoltarea 40⅞, 41; Consolidarea, 30, 30⅛, 30¼, 30½, 30⅝; Renta internă 1933, 54; Inzestrare titluri mari, 65½; Inzestrare titluri mici, 57; Bonuri de impozite, 39, 39½; Scrisuri Urbane Bucureşti cu 5% noui, 54.

ACŢIUNI

Banca Naţională, 5.200; Banca Românească, 385, 575; Astra Românească, 780, 785, 790, 795; Creditul Minier, 390, 400, 405; I. R. D. P., 350; Petrol Block, 380, 410; Redevenţa, 240; Letea, 925, 920, 915, 910; Clădirea Românească, 480; S. R. D. 1230; S. T. B. 1100.

Concesiunea soc. Discom, la Constanţa

După cum se ştie, concesiunea distribuirii produselor C. A. M. a fost deţinută la Constanţa de jidanul Mauriciu Goldring, care ani de zile a reuşit să realizeze în acest fel o avere care se urcă la peste zece milioane lei.

Anulându-se această concesiune, care a dus totodată şi la arestarea jidanului Goldring, deoarece s'a stabilit anumite nereguli în funcţionarea întreprinderilor sale, Sâmbătă s'a ţinut licitaţia pentru acordarea acestei concesiuni. S'au prezintat aproape 20 de licitanţi.

Concesiunea a fost adjudecată asupra d-lui Aurel Theodorescu, un mare comerciant român din localitate.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Activitatea portului Constanţa

CONSTANŢA, 9

Exportul produselor petrolifere. In cursul lunii Noembrie s'au exportat prin portul Constanţa 6740 tone produse petrolifere în valoare totală de lei 41.199.000 lei.

După felul produsului exportat avem următoarea situaţie: benzină 1851 t.; *petrol lampant* 1850 t.; *motorină* 10.011 t.; *fuel-oil* 1515 t.; ulei mineral 553 t.

Impărţit pe ţările importatoare, exportul de petrol arată următoarea situaţie: *Turcia* 4.929 t., în valoare de 40.050.000 lei; *Elveţia* 60 t. parafină, 3.053.000 lei, *Italia* 49 t., în valoare de 304.000 lei şi combustibil pentru [illegible] vaselor 1782 t., în valoare de 3.792.000 lei.

Din situaţia de mai sus se poate vedea că cea mai mare importatoare de produse petrolifere prin portul Constanţa, a rămas Turcia, care în alte timpuri ocupa cam ultimul loc.

Exportul de mărfuri generale. In ce priveşte mărfurile generale şi celelalte produse româneşti, avem, pe categorii, următoarea situaţie: [illegible] 246 t., sodă caustică [illegible] t., sodă calcinată 101 t.; bicarbonat de sodiu 87 t.; litofon 11 t.; cherestea de brad 280 t.; butoaie de zinc cu cerc de fier 4000 buc.; ulei 3 t.; arpacaş 31 t.; cartoane 56 t., hârtie 382 t., ţăpigă 11 t.

Incasările vămii. In cursul lunii Noembrie, s'au făcut următoarele încasări prin vama Constanţa, categoriile astfel: *taxe export* 10.602.000 lei; *import* 1.079.000 lei; *magazinaj* 10.000 lei; *plumburi şi imprimate* 38.000 lei; *alte venituri* 9.000 lei; *fond agricol* 130.000 lei; *alte articole de consumaţie* 773.000 lei; *impozit lux şi cifra de afaceri* 2.249.000 lei; *taxe automobile* 1000 lei; *taxe naulu* 195.000 lei; *diverse* 51.000 lei; *rămăşiţe* 39.000 lei; 2 la sută taxe excepţionale 2 milioane 778.000 lei; *taxe autorizaţii contingentare* 231.000 lei; 12 la sută *ad-valorem export* 3.190.000 lei; *ad-valorem import* 3.109.000 lei; taxă F. A. N. 472.000 lei; taxe P. C. A. 475.000 lei; *fond maritim* 438.000 lei; *timbre* 2.000 lei; *drumuri* 70.000 lei; *asigurări* 5.000 lei; *taxe* [illegible] 3000 lei; *fond aviaţie* 41.000 lei; *Salvamar* 15.000 lei; O. S. S. *Export* 205.000 lei; O. S. S. *Import* 33.000 lei; consemnări 4.550.000 lei.

Desvoltarea meşteşugului la sate

Ziarele ne-au adus ştirea că în sudul Bucovinei se simte nevoie de meşteşugari.

Autorităţile superioare ar fi dispuse să ajute chiar pe toţi meseriaşii cari ar dori să plece acolo, înlesnindu-le înjghebarea gospodăriilor şi asigurându-le astfel un succes deplin.

Faptul revine în actualitate tocmai acum când se cercetează problema redresării meşteşugărimii în statul naţional-legionar, când se urmăreşte, prin soluţii radicale, desvoltarea meseriilor la sate, care — din acest punct de vedere — au avut întotdeauna de suferit.

Or, în acest plan al desvoltării meseriilor la sate s'a prevăzut înfiinţarea de şcoli profesionale, sporirea căminelor de ucenici şi intensificarea propagandei în sensul majorării procentului fiilor de săteni cari să îmbrăţişeze meşteşugul.

Vom avea, cu alte cuvinte, un număr mai mare de meseriaşi, vom putea face faţă nevoilor satelor şi în plus ne vom crea o economie rurală prin această extindere a ramurilor profesionale.

Dar, — vă veţi întreba dv., cu legitimă curiozitate, — dacă fiii de plugari se vor îndrepta spre meserii, atunci cine să mai asigure muncile pământului? Cine să mai fie plugar?

Răspundem: guvernul naţional-legionar, studiind amănunţit problema, a eliminat eventualele ei lacune.

A stabilit anume procentul celor cari vor deveni meşteşugari în raport cu numărul celor rămaşi la coarnele plugului. Dar şi pentru aceştia, statul nostru a prevăzut condiţiunea de muncă cu o prealabilă pregătire, elementară, fireşte, în ceeace priveşte folosirea uneltelor agricole pe care ni le furnizează acum, marea noastră aliată Germania.

Ţăranul român va şti să mânuiască, pe ogor, fără intervenţia meseriaşului, tractorul mecanic.

Copilul voinic, despărţit un timp de lumea satelor, plin de viaţă şi însetat de învăţăminte, se va întoarce dela oraş, unde a fost trimis la meserie, şi va lucra, cu mai multă râvnă, cu mai multă pricepere.

Pământul va rodi înzecit, hambarul va geme de roadele sale, iar producţia naţională, crescută astfel, va găsi un excelent debuşeu pe pieţele străine.

Ceeace trebue să reţinem este faptul că la sate nu se intenţionează trimiterea de meseriaşi străini, căci satele, formând unităţi de viaţă socială, se deosebesc între ele prin tradiţiile şi condiţiunile de trai, — toate alcătuind cadre ce se leagă de influenţa obiceelor, a aşezărilor geografice, a caracteristicilor biologice şi istorice.

Sunt la noi sate în care solidaritatea oamenilor face imposibilă stabilirea unui meseriaş străin de familiile lor.

Spiritul acesta de familie, înrădăcinat în multe regiuni ale ţării, a determinat — într'o oarecare măsură — diminuarea numărului meseriaşilor la sate.

Intenţia guvernului de a astupa aceste lipsuri, vine deci să împlinească un imperativ naţional: desvoltarea clasei meşteşugăreşti în mediul rural. Şi se mai intenţionează crearea şcolilor ţărăneşti cu scopul unei educări apusene; deprinderea plugarului cu munca raţională a câmpului, cu mecanismul uneltelor sistematice şi cu tot ce e mai aproape de îndeletnicirea lui.

E o altă latură a problemei de care ne ocupăm, dar e cu atât mai interesantă cu cât se adaugă la planul integral de redresare economică a ţării.

Radu Man

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Monopolul Statului asupra conductelor petrolifere

Participarea şi intervenţia Statului în viaţa economică se accentuiază cu fiecare zi ce trece. Cele două decrete-legi publicate în Monitorul Oficial din 4 Decembrie, primul privitor la extinderea monopolului Statului asupra conductelor petrolifere şi al doilea reglementând trecerea în patrimoniul Statului a vaselor şi plutitoarelor aparţinând evreilor sau societăţilor evreeşti, ne-o demonstrează cu prisosinţă.

Instituirea unui monopol al Statului *asupra Conductelor petrolifere* este o nouă etapă în legislaţia minieră. Dela naţionalizarea subsolului românesc în 1924 şi până la decretul lege din 4 Decembrie 1940, o serie de legiuiri — din care cea privind nominalizarea acţiunilor societăţilor petrolifere este încă vie în memoria tuturor, datorită răsunetului ce a avut — a consacrat rolul preponderent pe care Statul îl are în valorificarea produselor subsolului.

Petrolul şi gazele, constituesc, din acest punct de vedere, bogăţiile cele mai mari ale ţării şi ele au constituit întotdeauna obiectul atenţiunii marilor puteri. Petrolul câştigă în importanţă azi, când continentul trăeşte războiul maşinismului celui mai perfecţionat pe care l-a cunoscut vreodată.

Petrolul a devenit deci unul din elementele principale ale apărării naţionale din punct de vedere militar şi factorul primordial al României pentru ofensiva naţională pe tărâm economic.

Pe de altă parte conductele de petrol, ca şi cele pentru gaze sunt cele mai comode şi cele mai rapide mijloace de transport. Or, tendinţa etatizării mijloacelor de transport a început la mijlocul veacului trecut, pe atunci când reţelele de cale ferate începuseră să-şi arate — prin desvoltarea lor rapidă — importanţa.

Legea pentru extinderea monopolului Statului *asupra conductelor petrolifere*, exploatate până acum de particulari, marchează în acelaş timp un pas înainte în domeniul apărării noastre naţionale şi un progres în domeniul transporturilor. Azi, când producţiunea, circulaţiunea şi consumaţiunea bunurilor sunt supraveghiate atent de Stat, extinderea monopolului acestuia asupra căilor de transport subterane ne apare ca un imperativ. Coincidenţa face ca în aceiaşi foaie oficială să apară decretul-lege pentru trecerea în patrimoniul Statului a vaselor şi plutitoarelor aparţinând evreilor sau societăţilor evreeşti, ca o mărturie în plus pentru sforţările ce regimul legionar face în scopul naţionalizării vieţii noastre economice înstrăinate, pe de o parte şi pentru grija constantă a Statelor de a-şi asigura monopolul căilor de comunicaţie şi a mijloacelor de transport.

Geo Taşcă

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Experţi economici germani, la ministerul Coordonării şi Statului Major Economic

D. ministru al Coordonării şi Statului Major Economic, N. Dragomir, a primit în cursul săptămânii trecute, următorii experţi şi reprezentanţi ai Reich-ului german.

Dr. K. Kraeutle, ataşatul agricol al Legaţiei germane din Bucureşti.

Dr. Lücke, expert zootechnic şi valorificarea produselor animale, Berlin.

Dr. Kunze, jurist din Berlin.

Dr. Schmitz Mancy, expert în îngrăşăminte chimice, Berlin.

Dr. Vogel, expert în creşterea oilor, Berlin.

Prinţul F. de Wittgenstein, Berlin.

Dr. Klugkist, secretar de legaţie (oficiul dr. Neubacher, secţia economică), Bucureşti.

Consilier de intendenţă Kirchoff, misiunea germană.

Dr. Tilmann, misiunea germană.

Lt. Colonel Dieterichs, din misiunea armatei germane.

Colonel Schumacher, misiunea germană.

Dr. Hennig, Ad-tor delegat Solagra.

Kaufmess, reprezentantul saşilor din Ardeal.

Comaczek, reprezentantul saşilor din Ardeal.

Dr. Fachmann, expert Berlin.

Dr. Schulte, expert de preţuri dela Comisariatul preţurilor din Berlin.

Turcia exportă peşte în Germania şi Italia

ISTANBUL, 9 (tp.). — Ziarul „Cumhuryet" anunţă că experţii turci care au dus tratative la Sofia pentru exportare de peşte în Germania şi Italia s'au întors în ţară.

După susţinerile reprezentanţilor turci s'a ajuns la o înţelegere completă în această chestiune.

Ziarul mai comunică, că Duminecă au fost expediate în Protectorat două vagoane de peşte.

Mișcarea legionară, mișcarea tinereții

Conferința d-lui prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor

Trebue făcută încă dela început distincție categorică între doctrină și știință. Doctrina înglobează comunitatea, contribue la formarea solidarității. Doctrina se adresează vieții afective, spre deosebire de știință, care este un produs al rațiunii.

In opoziție cu formulele cari circulau în democrațiile moderne, după care toți membrii unei societăți ar fi egali, [illegible] sociologii italieni Vilfredo Pareto și Gaetano Mosca, pornind dela observarea realității, au spus că orice societate este condusă de o elită. [illegible]

Forma generală a societății se prezintă ca o piramidă [illegible]

[illegible]

Educația și disciplina, mijloc de a evita turburările interne

[illegible]

STRANSA LEGATURA SUFLETEASCA INTRE ELITA ȘI MULȚIME, PENTRU CA O COMUNITATE SA DAINUIASCA

[illegible]

Explicația fenomenului legionar

[illegible]

te izbești de o piedică ești nevoit să reflectezi asupra unei probleme; cu alte cuvinte, problema se ivește când primejdia se apropie, și atunci trebuie să aștepți mulțimea, să-i arăți că pierde tot ce au câștigat generațiile trecute, că pierde însăși ființa neamului, toate generațiile care vor veni, rămânând iobăgite în serviciul unui neam străin.

Mai mult, pentru ca să reușești într'o astfel de intreprindere trebuie să organizezi munca, fiindcă simpla propagandă antisemită și rețetele acestea, că românul trebuie să se pregătească în țara proprie pentru comerț și numai după aceea să pretindă să înlocuiască, treptat, treptat, pe jidani, căci altfel viața economică s'ar tulbura — ca și când viața economică este mai scumpă și de mai mare valoare decât viața întregei comunități — toate aceste percepte sunt din secolul trecut, când primejdia nu era așa de mare, când relațiile dintre națiunile mari nu erau așa de încordate, când unitatea unui neam se mai putea păstra prin astfel de expediente.

Dar, după războiu, s'a simțit această mare primejdie și a simțit-o în primul rând tineretul, care mai combativ, mai dispus spre luptă și jertfă, a dat semnalul.

Aceasta este Mișcarea Legionară. Așa trebuie ea înțeleasă din punct de vedere rațional și așa trebuie explicată organizarea ei pentru luptă: de a rupe digul de despărțire de jidani între elită și mulțime și de a-l înlătura, de a pune piciorul pe aceste poziții, și de a apăra cu îndârjire, chiar cu jertfa vieții proprii, pentru ca apoi să deschidă elementului românesc drumul spre elită, spre conducere, restabilind legăturile naturale între elită și mulțime. Fiindcă acea elită trebuie să vină din rezervorul mulțimii românești.

In mod intuitiv, conducătorul Mișcării Legionare a văzut că primul pas care trebuie făcut este separația și biologică și ideologică de elementul străin. Deci lupta împotriva masoneriei, împiedicarea conubiului între jidanime și români, conubiu care se traduce pe plan spiritual printr'o influență neîntreruptă în conducerea Statului și a societății românești au fost și sunt obiectivele principale ale Mișcării Legionare. Doar știți de altfel cum jidanfcele au izbutit să ajungă sus de tot în elita conducătoare a Statului nostru.

Aceasta nu este numai o simplă întâmplare ci este o tendință puternică a acestui element străin de a acapara puterea în mod definitiv.

Faza actuală a acestei lupte. Dvs o urmăriți și vedeți cum se desfășoară. Desigur, o luptă de aceste proporții nu se poate da fără jertfe. Este adevărat, jertfele dela noi au ajuns întârziat să pună piciorul pe anumite poziții, pentru cucerirea conducerii comunității românești și restabilirea legăturilor dintre elită și mulțime. Și este de asemenea adevărat că n'a încetat încă definitiv tendința de ridicare a digului și că atacul n'a fost destul de masiv pentru a răsturna dintr'odată această barieră astfel încât lupta aceasta continuă încă. Să sperăm însă că ea nu va mai cere jertfele pe cari le-a cerut.

Comunicat Nr. 11

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

Majestatea Sa Regele a asistat în zilele de:

2 Decembrie a. c., la defilarea trupelor care fac parte din misiunea militară germană în România.

3 Decembrie a. c., la conferința Școalei Superioare de Războiu asupra operațiunilor din campania 1916, la Cincul Mare.

4 Decembrie a. c., la o aplicație a trupelor germane la Neue Stadt.

5 Decembrie a. c., la o aplicație a trupelor germane în regiunea Târgoviște-Câmpina.

6 Decembrie a. c., la o demonstrație a centrului de instrucție pioneri germano-român, la R. Vâlcea.

București 9 Decembrie 1940.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Omagiul trupelor germano-române din regiunea Brașov, către d. general I. Antonescu

D. General Antonescu a primit din Brașov următoarea telegramă:

„Pentru a sărbători începutul colaborării între trupele germane și cele ale Diviziei XIII-a, astăzi 8 Decembrie s'a executat la Brașov o paradă militară care s'a desfășurat în entuziasmul populației locale, română și germană. Cu această ocazie comandanții marilor unități, autoritățile și trupele române și germane vă trimit omagiul lor, asigurându-vă că sunt pe deplin pătrunși de directivele Domniei-Voastre și vor lucra cu încordare în spiritul lor".

GENERAL DE DIVIZIE DRAGALINA
Comandantul Corpului VI Armată
GENERAL VON ROTHIRCHEN
Comandantul trupelor germane
GENERAL ROZIN
Comandantul Div. XIII-a infanterie
Prefectul județului Brașov, TRIFAN
Inginer ION IONICA
Primarul Municipiului Brașov

RASPUNSUL D-LUI GENERAL ANTONESCU

D. General Antonescu a răspuns prin următoarea telegramă:

D-LUI GENERAL DRAGALINA,
Comandantul corpului VI Armată Brașov,

„Primind telegrama ce mi-ați trimis cu ocaziunea sărbătoririi începutului colaborării între trupele germane și cele ale diviziei XIII-a a armatei noastre, vă mulțumesc călduros pentru sentimentele ce ați exprimat și vă rog să continuați activitatea dvs. pătrunși de aceleași sentimente înălțătoare pentru Neam și Țară. Vă rog să predați personal mulțumirile mele d-lui General Von Rochirchen și celorlalți semnatari al telegramei.

GENERAL ANTONESCU"

Un apel al d-lui prefect al Poliției Capitalei

Odată cu apropierea Sfintelor sărbători ale Crăciunului, gândurile noastre trebue să se îndrepte și către mulțimea celor nevoiași, împovărați de greutăți și lipsiți chiar și de pâinea necesară hranei.

Pentru alinarea suferințelor și nevoilor acestei categorii de oropsiți ai soartei, face un călduros îndemn către sufletele mari și generoase, de a le veni în ajutor fie cu bani, fie cu alimente, lemne sau îmbrăcăminte.

Ajutoarele se pot depune la comisariatele circumscripțiilor respective sau la sediul acestei prefecturi, sub eliberare de adeverință de primire.

Distribuirea ajutoarelor se va face în ziua de 23 Decembrie 1940, ora 18, în sala prefecturei poliției Capitalei.

Prefectul Poliției Capitalei
RADU MIRONOVICI

Drepturile materiale ale preoților profesori după optare

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor, a dat următoarea decizie cu privire la drepturile materiale cuvenite preoților care au fost profesori sau învățători și au optat pentru una din cele două funcțiuni.

Art. I: Art. 5 și 6 din decretul-lege Nr. 3566/940 se interpretează în sensul că preoții profesori sau învățători trebue să opteze pentru una din aceste funcțiuni: preot, profesor sau învățător.

Art. II: Preoții, profesori sau învățători, care au optat pentru preoție își vor păstra drepturile la gradațiile de vechime și gradația militară, obținute în învățământ.

Art. III: Preoților prof. sau învățători, care au optat pentru postul din învățământ, li se poate acorda o gradație de merit, la cerere, în următoarele condițiuni:

a) Să aibă avizul favorabil al consiliului inspectorilor generali respectivi, în urma propunerilor făcute de inspectorii școlari de județe și circumscripții, pentru învățători, sau de inspectorul școlar de regiune, pentru profesori, pe baza actelor dovediotare a studiilor, a activității culturale, a moralității desăvârșite și a atitudinei de loialitate față de mișcarea tineretului naționalist.

b) Să facă dovadă prin acte asupra stării materiale a lor, a soțiilor și a altor membri ai familiei, cum și a greutăților familiare ce le au.

Art. IV: Preoților, profesori sau învățători, care au optat pentru preoție li se acordă din oficiu o gradație de vechime în plus peste cele pe care le au.

Art. V: Gradațiile de vechime și cea militară, pe care și le păstrează cei care au optat pentru preoție, se vor plăti dela posturile din învățământ calculate la salariile respective, până la 1 Aprilie 1941, când vor fi trecute în bugetul direcției cultelor, calculate însă la salariile de preoți.

Art. VI: Gradațiile de merit și cele de vechime, ce se vor acorda pe baza acestei decizii, se vor plăti dela data înscrierii în bugetul direcției cultelor, după comunicarea ce se va face de către direcțiile de învățământ respective.

300 de emigranți evrei pentru Palestina au părăsit portul Constanța

CONSTANȚA, 9.

Ieri a părăsit portul nostru, plecând spre Sulina, vaporul „Darien II", sub pavilion panamez, pe bordul căruia au fost îmbarcați 300 de emigranți evrei pentru Palestina, refugiați din Jugoslavia și Cehoslovacia.

Dela Sulina, vaporul va mai încărca un număr de aproape 200 de evrei, refugiați din Polonia și Germania și cari au sosit acolo fie pe Dunăre, fie cu trenurile până la Galați.

Incercarea de răsvrătire a unor condamnați la muncă silnică din închisoarea Văcărești

Rebeliunea a fost potolită fără vărsare de sânge

La închisoarea Văcărești s'a petrecut aseară un fapt puțin obișnuit.

Deținuții, condamnați la muncă silnică pe viață: Palașov Vasile, Jecu Mircu și Stroe Sârbu, precum și condamnații pe termen mărginit Gheorghe Cojanel și Mateescu Vasile, cari urmau să fie transportați la închisoarea Aiud pentru ispășirea osândei, s'au opus gardienilor cari veniseră să-i conducă dela celulă în dubă.

Ei au refuzat să iasă din celulă spunând că nu vor să fie transportați la Aiud.

Nesupunerea lor a influențat și alți deținuți.

Când gardienii au încercat să facă uz de forță, deținuții s'au refugiat în clopotnița mânăstirii, care se află în mijlocul curții penitenciarului, baricadându-se.

Față de această situație, direcțiunea penitenciarului a cerut ajutorul grabnic al Prefecturei Poliției Capitalei.

La fața locului s'a transportat imediat d. comisar Stângă, ajutat de câteva echipe de polițiști.

După o oră rebeliunea pusă la cale de cei cinci deținuți a fost potolită fără vărsare de sânge.

Ordinea în penitenciar a fost complet restabilită.

Discursul Cancelarului Hitler

— Dela corespondentul nostru special —

BERLIN, 10. — Ziarele berlineze au anunțat abia azi dimineață, că Fuehrerul Cancelar Adolf Hitler va rosti un discurs azi la 12, ora Europei Centrale, în fața lucrătorilor unei uzine a industriei de războiu.

In momentul în care telefonez, Cancelarul Hitler salutat de d-rul Goebbels, ministrul Propagandei, a luat cuvântul.

Cuvântarea Fuehrerului Hitler

„In prezent vorbesc rar, — începu Fuehrerul. Și aceasta pentrucă am puțin timp să vorbesc și fiindcă sunt convins că mai ales acum este mult mai important să acționezi decât să vorbești.

„Suntem în miezul unui conflict în care este în joc mai mult decât o victorie a uneia sau a altei națiuni. Este adevărata luptă între două lumi încăerate una împotriva celeilalte.

„Voi încerca să vă dau o idee asupra motivelor ascunse cari au dus la acest conflict. Făcând așa, am să țin seamă numai de Europa Apuseană pe care voesc să o analizez aici.

Popoarele pe cari le privesc mai ales aceasta sunt germanii cu 85 milioane suflete, englezii cu 46.000.000 suflete, italienii cu 45.000.000 suflete și francezii cu aproximativ 40.000.000 suflete.

„Dacă acum mă refer la bazele de trai drept comparație, atunci următorul fapt devine o evidență:

Un număr de 46.000.000 englezi conduc un complex total ce se întinde pe un teritoriu de 40.000.000 k. pătrați; 40 milioane francezi au un teritoriu de 10.000.000 kilometri pătrați; 45 milioane de italieni — socotesc numai teritoriile de pe urma cărora se poate profita cu ceva, au pământuri ce abia ating o jumătate milion kilometri pătrați și înafârșit 85 milioane de germani au ca bază de trai abia 600.000 kilometri pătrați și aceasta numai după intervenții".

FUEHRERUL HITLER

★

Mai departe Cancelarul Hitler a vorbit despre imensa prăpastie socială care separă Germania de Anglia, și a adăugat: „Este un drept să spună că nu se poate împăca niciodată cu național-socialismul.

Iar mai departe:

„Noi nu avem aur dar puterea noastră de muncă este capitalul nostru și cu acest aur, eu voi învinge lumea întreagă".

Cancelarul a adăogat apoi că celelalte națiuni nu vor fi libere până când lumea capitalistă nu se va prăbuși.

Lupta germană nu este îndreptată împotriva englezilor și francezilor ca indivizi. Cancelarul a urmat apoi:

„De foarte mulți ani politica mea externă a fost dominată de ideia de înțelegere cu Anglia. Dacă această luptă a aurului și capitalului este îndreptată împotriva popoarelor, atunci progresul va triumfa cu popoarele.

Când Anglia ne-a declarat războiu a făcut aceasta nu pentrucă a fost provocată, ci pentrucă sistemul german nu îi era deloc prielnic.

Mai departe Cancelarul a arătat că în ultimii 300 de ani pământul nu a fost împărțit de providență sau de Dumnezeu ci așa cum au voit oamenii.

In acest timp — a urmat domnia sa — poporul german a fost în neputință de a face ceva. Și-a consumat energia în lupte interne în timp ce lumea era împărțită. Aceasta nu prin tratate sau prin înțelegere mutuală ci exclusiv prin forță. Astfel și-a construit Anglia giganticul ei imperiu.

O altă națiune care vine imediat pe al doilea plan în distribuirea lumei, poporul italian, a suferit aceeași soartă ca noi. In lupte interne, și divizată în mici state ce se dușmăneau, nu a putut să-și mențină poziția naturală în Mediterana.

In continuare, cancelarul a arătat că oamenii nu trăesc exclusiv din filosofie.

Trăesc cu ce sunt capabili să-și procure din pământul lor prin muncă. Dacă bazele de viață nu le oferă nimic s'au prea puțin, viața lor va fi de sărăcie.

Am văzut că prima cauză pentru toate neînțelegerile a fost nedreapta împărțire a lumei. Așa după cum marile tensiuni între popoare trebuesc echilibrate între bogați și săraci, prin bun simț, sau dacă nu prin forță, la fel în viața națiunilor una nu poate pretinde totul fără să lase ceva și altela. Dacă nu există baze resonabile de înțelegere, națiunile opresate într'o bună zi își iau ce merită.

Mai departe, cancelarul Hitler, a declarat:

„Imi pare rău că din cauză că Churchill voește războiu două națiuni trebue să se lupte, două națiuni a căror apropiere eu am dorit-o atât de mult și din a căror cooperare ar fi putut resulta mult bine. Când însă adversarii noștri au urmărit să distrugă național-socialismul și să disolve Reichul german iarăși în părțile sale componente, a fost sguduit puternic și cred că prăbușirea sa a și început.

Lovituri noui vor sdruncina neîntrerupt Anglia și ea nu se va putea opune în nici un fel voinței de a-și ajunge scopurile sale drepte".

Cancelarul Hitler, arată apoi calea bunului simț ce se impune ori cui drept o realitate și arată că distribuirea lumei a pornit să reintre în drumul său normal.

Popoarele opresate au luptat pentru că le era amenințată viața. Nu aveau nimic altceva să facă decât să accepte să-și sacrifice sângele și să refuze să moară treptat.

La începutul revoluției național-socialiste, existau două mari revendicări. Mai întâi era unirea națională a poporului german deoarece fără energii și fără sforțările necesare drepturilor vitale germane nu puteau fi pretinse.

Fuehrerul amintește de șomajul din 1932 și arată greutățile realizării unirii germane. Arată apoi că marea revendicare a putut să fie pusă.

ARMATA GERMANA E CEA MAI PUTERNICA

Mai departe, vorbind despre armata germană, Cancelarul Hitler a spus:

„Fiecare soldat german știe în prezent nu numai că noi suntem cei mai buni soldați din lume dar că avem cele mai bune arme din lume — în special muniție — și că lucrurile vor rămâne așa și în viitor.

Apoi vorbind despre producție:

„Forțele aeriene britanice nu au reușit să scoată din acțiune nici măcar o singură uzină de armament germană.

„Războiul este continuat cu toată hotărîrea; materialul, curajul și celelalte mijloace, sunt la dispoziția noastră.

Când va bate ora luptei finale totul va intra în acțiune; și adaug că noi vom decide când va bate această oră. Dau chezășie pentru aceasta. Poate că noi am fi putut ataca în West în toamna trecută, dar eu am dorit să așteptăm pentru vreme mai favorabilă și cred că acest răgaz s'a dovedit profitabil. Suntem atât de siguri de succesul armelor noastre încât putem afirma victoria.

Cancelarul Hitler arată apoi valoarea unirii germane în răsturnarea vechii lumi și distrugerea cătușelor impuse prin tratate nedrepte.

Relifează felul cum au lucrat dușmanii Marelui Reich, spre a readuce prăbușirea, și mijloacele ce li s'au opus. Descoperă putregaiul democrațiilor și felul lor fățarnic de a duce lupta și armele germane cari li s'au opus: Arme naturale și sinceritate.

Națiunea germană va înțelege — a urmat Fuehrerul — și îmi va fi recunoscătoare dacă aștept momentul oportun și o scutesc de numeroase sacrificii. Noi nu dorim acum nicidecum succese de prestigiu și nu vom întreprinde nici un atac de prestigiu; suntem însă conduși de realitatea și sobrietatea considerațiilor militare. Ce este de făcut se va face. Orice altceva va fi evitat. In acelaș timp avem speranțe că va veni vremea când faptele vor vorbi și ne vor da dreptate.

GERMANIA NU VA FI INVINSA

Germania nu va fi învinsă nici prin luptă nici prin crise economice cari au fost prevăzute la timp și s'au luat măsuri împotriva lor.

Germania va eși victorioasă din luptă. Tot Reichul stă în spatele meu garantând aceasta. Al treilea Reich nu seamănă cu al doilea Reich.

Cancelarul a scos în relief starea critică a Angliei.

Discursul s'a sfârșit la ora 1 și 40 minute după amiază.

Fuehrerul a încheiat spunând:

„Drumul care duce dela soldatul necunoscut la Fuehrerul națiunei germane, a fost cu mult mai greu decât drumul dela Fuehrer până la pace".

ULTIMA ORA

Ziua de 10 Decemvrie a fost sărbătorită cu deosebită măreție

Serviciul divin - Festivitatea dela Casa Studenților - Asistența - Cuvântările - Manifestația dela Președinția Consiliului

10 Decembrie 1940! Aniversarea zilei când — acum 18 ani — oștile academice au deschis marea luptă de eliberare a poporului românesc de sub jugul francmasoneriei iudeo-masonice.

Dacă 10 Decembrie 1922 a însemnat isbucnirea vulcanică a unei nații care se vroia scuturată de lesturile unor pătimiri seculare, 10 Decembrie 1940 a fost sărbătoarea în care neamul întreg, prin tot ce are el mai înflăcărat și mai cinstit, tinerimea studioasă, a înțeles să-și afirme, odată mai mult, încrederea nesfârșită, în victoria deplină a României Legionare.

Natura, ea însăși a înțeles să participe la marea sărbătoare, așternând primul covor alb al iernei, sub pașii celor ce, prin curățenia sufletelor lor purificate în focul tuturor jertfelor, merg spre desăvârșirea biruinței totale.

La biserica Sf. Anton

Incă dela orele 8 dimineața coloanele de studenți și studente plecate cu drapele, dela sediile diferitelor societăți studențești, s'au aliniat în front, în fața bisericii Sf. Anton (Curtea Veche).

In biserică au intrat apoi delegații cu drapelele și președinții societăților studențești în frunte cu d-nii Viorel Trifa, președ. Uniunii Naționale a studenților români creștini și Valeriu Neagoe, președintele Centrului Studențesc București.

Serviciul religios a fost oficiat de un sobor în frunte cu preoții Georgescu-Edineț, duhovnicul studențimii și Ilie Imbrescu, vajnicul luptător al credinței legionare.

Răspunsurile au fost date de corul bisericii Sf. Anton.

Serviciul religios a început cu rugăciunile pentru studenții căzuți în dreapta credință legionară. A urmat apoi sfințirea drapelelor U. N. S. C. R.-ului și al Soc. studenților în litere și Filosofie.

Solemnitatea dela Casa Studenților

După oficierea serviciului divin, coloanele de studenți cu președinții și drapelele, s'au îndreptat într'o ordine pur ostășească către Casa Studenților, unde s'a desfășurat, cu o amploare deosebită, festivitatea zilei de 10 Decembrie.

Un numeros grup din corpul muncitoresc legionar, sub comanda d-lui Dumitru Grozea, comandantul C. M. L.-ului, a participat, — pentru întâia oară — la această solemnitate, pentru a marca, odată pentru totdeauna, legătura indestructibilă dintre creer și braț, dintre munca aspră, grea din uzină și fabrică și cea nu mai puțin trudnică a intelectualului.

Sala cea mare a Casei Studenților, era minunat pavoazată. Pe fundalul scenei înveșmântată complet în flamura verde legionară chipul Căpitanului, martir și ctitor de neam, străjuia prezent.

Tricolorul național și drapelele țărilor prietene și aliate: german, italian, spaniol și japonez, ornau pereții sălii de festivitate. Deoparte și de alta a scenei, panouri reprezentând pe Arhanghelul Mihail, patronul dumnezeesc al Legiunii și gardul verde simbolul tranșeei și al luptelor legionare.

Pe scenă, în careu, au luat loc delegații și delegatele, cu drapele, ai societăților studențești din întreaga țară, iar în balcoane și în stalușuri, grupuri masive de studente și studenți, înveșmântați în cămăși verzi a biruinței legionare.

Asistența

O numeroasă asistență a participat la solemna festivitate.

Remarcăm pe d-na Elena Codreanu, soția Căpitanului, d-nii miniștri: prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Mihail Antonescu, ministrul Justiției, Gen. Pantazi, subsecretar de Stat la Min. Apărării Naționale, C. Papanace, subsecretar de stat la economia națională, Corneliu Georgescu, subsecretar de stat la Colonizări, prof. P. P. Panaitescu, rectorul universității din București, prof. Em. Antonescu, decanul fac. de drept, prof. dr. P. Tomescu, decanul fac. de medicină, prof. Eug. Chirnoagă, decanul Politehnicei, prof. Fințescu, prof. E. Oteteleșanu, prof. Nichifor Crainic, prof. Al. Marcu, Gen. Gh. Băgulescu, Radu Gyr, dir. g-ral al Teatrelor și Operelor, Victor Medrea, dir. g-ral al Presei și Propagandei, Radu Mironovici, pref. Poliției Capitalei, Ion Mânzatu, av. Fănică Anastasescu, preot Georgescu-Edineți, preot Vasile Boldeanu, av. Al. Vergați, șeful Contenciosului legionar, Andrei Ionescu, comand. legionar, Stănicel, secretar g-ral al Pref. Poliției.

Din partea legației germane a participat d. Schickardt, consilier de legație; au mai fost prezenți d-nii Fincke, cu o delegație de Hitler-Jugendă, o delegație a studențimii germane, alcătuită din d-nii: dr. Frantz Ronneberger, șeful departamentului externelor al studențimii Marelui Reich german, dr. Wolf Dittler, atașat de legație, dr. Fritz Kulland, reprezentând pe conducătorul studențimii germane, d-nii Haans Andres, vice-președ. studențimii germane din România, W. Petersen, din partea studențimii germane din București.

Din partea Italiei au participat d-nii Enzo Loretti, Valseriatti, reprezentantul grupului universitar fascist și Todzi cu o delegație de tineri fasciști.

Sosirea d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare

La ora 11 își face apariția în sală d. Horia Sima, comandantul mișcării legionare și vice-președinte al Consiliului de miniștri.

D. Vasile Andrei, președ. studențimii legionare dă raportul, după care întreaga asistență aclamă furtunos pe Comandantul mișcării legionare.

D-sa este condus pe scenă, unde ia loc la masa împodobită cu tricolorul național. La aceiași masă iau loc d-nii ministru Traian Brăileanu, prof. P. P. Panaitescu, Viorel Trifa, Valeriu Neagoe și D. Grozea.

Un moment în timpul defilării

DOI DECEMVIRI
Fănică Georgescu și Ștefan Curcă în curtea închisorii Văcărești
Mai 1938

Apelul morților

D. Valeriu Neagoe, președ. C.S.B. face apelul studenților căzuți pentru biruința legionară.

La fiecare nume strigat, întreaga asistență, în picioare răspunde cu un Prezent cutremurător. Și lung este șirul celor ce de pe băncile facultate, au trecut în temnițele larg deschise, pentru a-și da apoi duhul întru victoria Legiunii.

Cuvântările

D. Viorel Trifa, președ. U. N. S. C. R., salută apoi delegații străini aflători în sală, dând cuvântul, d-lui dr. Frantz Ronneberger, care aduce salutul călduros al studențimii germane.

Reprezentantul german încheie cu un viguros „Trăiască Legiunea și Căpitanul!" după care din sutele de cămăși verzi, țâșnește imnul tineretului hitlerist.

Urmează la cuvânt, d. Valseriatti, care aduce salutul tinerimii universitare fasciste.

Studenții intonează Giovinezza.

Cuvântarea d-lui Viorel Trifa

D. VIOREL TRIFA, președintele U. N. S. C. R. a rostit între altele:

Sărbătorim 10 Decembrie într'un stat legionar. A trebuit însă să treacă, 18 ani de lupte crâncene, pentru a sărbători legionar, ziua de 10 Decembrie.

Istoria, însă, dacă se scrie și după fapte, nu numai după hârțoage, va avea să înregistreze această luptă a studențimii române, dusă vreme de 18 ani. Căci studențimea română a fost și rămâne un corp de permanenți luptători.

Lupta sa s'a întemeiat pe trei piloni: antisemitismul, lupta împotriva fostei clase conducătoare și adeziunea totală pentru Căpitan.

Antisemitismul a fost o pornire firească și adâncă a tineretului, oprimat și trecut numai prin șuceraturi de gloanțe. Iar Căpitanul a dat linia de luptă a studențimii care s'a atașat definitiv de El, dealungul închisorilor și în toate zilele de sbucium și suferință.

In rândurile studențimii n'au fost adeziuni numai pe jumătate, nici cămăși jumătate verzi și jumătate de altă culoare.

Prigoana a omorit pe toți conducătorii studențimii. Drapelele noastre au fost arse, sediile desființate, arhivele nimicite, căminele închise. Acum a trebuit să luăm totul dela început. Dar iată-ne azi din nou, în cămășile noastre verzi, cu comandant, cu șefi, în stat legionar, pe linia noastră dreaptă de luptă.

In spatele nostru stau multe șiruri de morminte. Toți morții noștri ne-au părăsit cu credința că cineva îi va răzbuna, cineva va împlini ceeace au visat și au dorit ei. De la testamentul lor, noi nu putem ceda nici o iotă, căci studențimea trebue să fie permanența naționalistă a României.

Și acum, sub comanda comandantului nostru Horia Sima și a generalului nostru, Ion Antonescu, vom face din România, o țară frumoasă „ca soarele sfânt de pe cer".

Ultimele cuvinte ale d-lui Viorel Trifa au fost acoperite de un ropot furtunos de aclamații, după care toți cei prezenți au cântat „Imnul studențesc".

Cuvântul d-lui D. Grozea

Din partea muncitorimii legionare, d. Dumitru Grozea, comandantul C. M. L.-ului, a rostit următoarele:

Dușmanii neamului nostru creiaseră între studențime și muncitori, un zid de ură și de mișelie, care s'a prăbușit astăzi la pământ.

Ne-au unit chinurile îndurate împreună în temnițe, sângele vărsat laolaltă, pentru dreapta credință și sfânta biruință, ne-au unit crucile înfrăție în cimitirele legionare; la căpătâiul morților noștri se varsă aceleași lacrimi, clocotește aceiași revoltă.

In ceasul învierii și al biruinței, mâinile noastre s'au găsit înfrățite. Nimic nu ne mai poate despărți. Nici trăsnetele, nici fulgerele, iar moartea ne va găsi încleștați în jurul comandantului nostru HORIA SIMA.

Să jurăm și să pornim cântând, la luptă, la muncă și la victorie.

Asistența face o caldă manifestație de credință, d-lui Horia Sima. Se cântă „La luptă muncitori".

Și uralele isbucnesc din nou, tumultoase, irupţii vulcanice de dârzenie românească.

Discursul d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare și Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri

D. Horia Sima a rostit apoi un vibrant discurs din care spicuim următoarele:

Acest 10 Decembrie are o atmosferă cu totul deosebită. Altă dată, guvernele trecutului opreau libera manifestare a studențimii, sub pretextul respectării ordinei. Oprelistea a culminat cu prigoana din 1938, când studentul român a fost declarat infractor permanent al Statului.

Azi, studențimea comemorează împlinirea unui ideal, iar tineretul, care, ani dearândul a fost socotit neserios, capătă o strălucită confirmare a simțului său politic.

1918 ne-a adus unitatea teritorială, idealul nostru dispărând și intrând în istorie. Am adoptat o falsă atitudine de defensivă, conform căreia noi n'am mai fi avut nimic de revendicat. S'a uitat însă că unitatea teritorială nu adusese și unitatea spirituală, clasa noastră conducătoare de eri dovedindu-și totala decadență.

Dela războiu încoace, a fost o continuă înlăturare dela conducere a elementelor legate de pământ, dându-se prioritate tuturor elementelor aflate în slujba francmasoneriei iudeo-masonice, în frunte cu acel monstru, cel mai mare criminal de pe lume, Armand Călinescu.

Dar frontierele unei țări se mențin numai prin forța ei lăuntrică. Aceasta dispărând, frontierele se prăbușesc. Conducătorii de eri au reușit să prăbușească frontierele dar a rămas întreagă forța morală a neamului, cristalizată în mișcarea legionară.

Generația de eri n'a avut un ideal. Intreb: are azi vreunul? Sau este acela de a lupta împotriva mișcării legionare, pe care o socotește, poate, venită la guvern pentru câteva luni?

In acest caz, se înșeală definitiv, căci de data aceasta conduce însăși țara.

Oamenii miilor de ilegalități și de crime de eri, cer legionarilor să fie sfinți și ei, uitând că le-au ucis Căpitanul, SINGURUL CARE PUTEA SĂ-I IERTE, și că trupurile tineretului, răstignit, erau asvârlite pe străzi!

Studențimea a format, permanent, osatura mișcării legionare, iar în decursul marei prigoane, studenții au dus greul războiului. Dar contribuția de jertfă a studențimii a fost decisivă pentru biruința mișcării legionare.

Studențimea a precedat cu ideile sale, năzuințele poporului nostru. Ea nu se poate restrânge în cursul unui sector ea trebue să anticipeze ceeace poporul nostru, crescut în spiritul legionar, va realiza în viitor.

Idealul studențimii este mult mai larg și ea trebue să lupte până la biruința finală.

Discursul comandantului Horia Sima a fost încheiat de un tumult de aplauze care au durat fără încetare, timp de multe minute.

Din sutele de piepturi tinerești se intonează apoi, cu acorduri grave, Imnul Regal.

După care, d. Viorel Trifa, anunță că d. general I. Antonescu, conducătorul Statului, e reținut pentru chestiuni de Stat și propune ca masele studențești să se încoloneze și să meargă la Președinția Consiliului, pentru a-l saluta.

Și astfel, coloanele de studenți și muncitori, cu drapelele și președinții în frunte, pornesc în cadența imprimată de imnurile legionare spre Președinția Consiliului.

Iar de sus, din Tării, primii fulgi de zăpadă cad pe frunțile goale ale celor ce calcă apăsat și dur, „cu pași de flăcări", spre împlinirea unui ideal pentru care au trebuit să treacă 18 ani de suferințe cumplite.

M. F.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

In Capitală ninge potolit de azi dela amiază

Astăzi la ora 11.30 au început să cadă asupra Capitalei și în împrejurimi primii fulgi de zăpadă. Ninge potolit.

Zăpada a început să se prindă pe acoperișuri și pe locuri neumblate.

A venit iarna cu cortegiul ei de griji.

ULTIME INFORMAȚII

Intrucât în unele ziare din Capitală a apărut zilele trecute știrea despre unele schimbări în denumirea străzilor din cuprinsul municipiului București, știre eronată, deoarece nu este vorba de străzi din Capitală, știre eronată, deoarece nu este vorba de străzi din Capitală ci dintr'un oraș de provincie, primăria municipiului București — comisia de nomenclatură, — desminte această știre.

Comisia de nomenclatură a primăriei Capitalei, care s'a întrunit și ieri, a propus unele schimbări de denumiri, ce vor fi anunțate la timp.

★

Camarazii legionari — profesori și profesoare — cari vor să activeze în grupul învățământului profesional și tehnic, vor trece neîntârziat pela sediul centrului de studii și documentare din str. Roma 32—34, et. III — secretariat — pentru a complecta câte o fișe personală.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Prefectura poliției a trecut sub conducerea Direcțiunii Generale a Poliției

Printr'un decret lege prefectura poliției Municipiului București a trecut sub conducerea și controlul Direcțiunii Generale a Poliției.

Cronica externă

Pactul de amiciție ungaro-jugoslav

Contele Csaky, ministrul de externe al Ungariei, pleacă astăzi în vizită oficială la Belgrad. Cu acest prilej, pretind telegramele, se va semna pactul de amiciție ungaro-jugoslav.

Săptămâna viitoare, ministrul de externe al Jugoslaviei se va duce la Budapesta, pentru a înapoia vizita Contelui Csaky. Astfel, se speră că opera de pace și de reconstrucție în Sud-estul Europei va putea face încă un pas înainte.

Politica revizionistă maghiară a fost întotdeauna îndreptată împotriva celor patru țări succesoare ale monarhiei austro-ungare: România, Cehoslovacia, Jugoslavia și Austria. După Anschluss, pretențiile asupra teritoriilor austriace au încetat. Sprijinindu-se pe alianța cu Italia și pe bunăvoința Berlinului, obținută datorită intervențiilor Ducelui, revizionismul maghiar s'a realizat în dauna Cehoslovaciei și a României, folosind împotriva uneia ca și a celeilalte aceleași metode puțin leale. Când, după Muenchen, Cehoslovacia era în plină disoluție internă, trupele maghiare au invadat-o prin Sud. Atunci Ungaria a obținut nu numai teritoriile locuite de slaba minoritate maghiară dar, profitând de o conjunctură europeană favorabilă, și-a anexat cu armele Rusia Subcarpatică, împotriva voinței vehement exprimate de cei 700 de mii de ucrainieni. Un an mai târziu, când România, foarte slăbită în interior, era pândită pe la spate de vrăjmășia agresivă și necruțătoare a unui Stat colos, Ungaria a profitat din nou, pentru a adăoga la celelalte minorități, în care trebuiesc socotiți și cei 600 de mii de germani, un milion patru sute de mii de români. Astfel, Ungaria Stat fără frontiere naturale și fără eșire la mare, a redevenit ceea ce era înainte de războiul mondial: un stat monstruos, un stat în care naționalitățile sunt sugrumate de șovinismul maghiar neîndurător.

Față de vecina ei dela Sud, Ungaria a avut aceiaș atitudine perfidă și lipsită de lealitate. Când Jugoslavia era frământată de lupte interne și slăbită din cauza tensiunei dintre sârbi și croați, Ungaria, nerăbdătoare, se pregătea să tragă profitul unei prăbușiri. Terorismul croat a găsit ospitalitate și îndrumări în Ungaria. Cu știința autorităților maghiare, în tabăra teroristă dela Janka Pustza, a fost organizat atentatul împotriva Regelui Alexandru, a cărui dispariție trebuia să însemne sfârșitul Jugoslaviei și deci satisfacerea revendicărilor maghiare.

Astăzi, Ungaria vrea să facă o politică de apropiere de Jugoslavia. Este această politică sinceră? Bărbații politici dela Belgrad sunt suficient de inteligenți și opinia publică jugoslavă are destulă memorie, pentruca să se îndoiască de sinceritatea maghiară. Realitatea este că angajată în sistemul politic al Axei, Ungaria este nevoită să-și tempereze desigur că numai în mod trecător, zelul ei revizionist față de Jugoslavia. Făcând o politică de bun simț și de demnitate, Jugoslavia a reușit să se facă solicitată. Intrarea ei în pactul tripartit este condiționată de respectarea integrității frontierelor ei. Contele Csaky are sarcina de a da Belgradului asigurările necesare. Le va da desigur dar, suntem convinși, cu speranța că va reuși să nu le țină niciodată.

Petre Mihail.

Se așteaptă o remaniere a cabinetului britanic

Lordul Halifax și Sir Wood vor fi îndepărtați din actualul guvern?

NEW-YORK, 10 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

„International News Service" anunță din Londra că în cercurile inițiate de acolo se așteaptă o remaniere a cabinetului britanic, care să introducă pe d. Lloyd George în guvern.

O parte o presei engleze a cerut, în ultimele săptămâni, cu insistență numirea d-lui Lloyd George în cabent.

In general, se crede că îndepărtarea lordului Halifax și a lui sir Kingsley Wood ar ușura intrarea d-lui Lloyd George în guvern.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Atașatul militar al St.-Unite la Londra a fost rechemat

WASHINGTON, 10 (Rador).— Corespondentul Agenției DNB anunță:

Ministerul de Războiu anunță că atașatul militar al Statelor Unite la Londra a fost rechemat vremelnic la Washington.

Motivele acestei rechemări nu au fost arătate.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Incercările de a implica St. Unite în război au luat o înfățișare economică

Fondul de stabilizare al Americei s'a transformat în oficiu de împrumuturi internaționale

WASHINGTON, 10 (Rador).— Corespondentul agenției DNB, comunică:

Mai mulți senatori americani s'au rostit, Luni, împotriva unui ajutor financiar pentru Anglia.

Senatorul democrat Holt a declarat că încercările de a implica Statele Unite în războiu au luat acum o înfățișare financiară. Finanța engleză exercită o presiune asupra lumii comerciale din Statele Unite.

Subsecretarul de stat Philipps este directorul a două mari societăți engleze de asigurare, care controlează numeroase societăți americane. Acestea sunt reprezentate la rândul lor, de numeroși directori în bănci și alte societăți americane.

Senatorul republican Vandenberg a cerut Tezaurului să prezinte Congresului un raport asupra folosirii fondurilor de stabilizare. Acest fond, a declarat d-sa, nu a fost creat pentru a acorda împrumuturi internaționale.

Senatorul democrat Clark a afirmat deasemeni că fondurile de stabilizare au fost transformate, în contra prevederilor legale, într'un adevărat oficiu de împrumuturi.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, București